

10 ÉVES A

Boldogházi HÍREK

*Jászboldogháza Község
időszakos lapja*

**POLGÁRMESTERI
HIVATAL**
5144 Jászboldogháza
Rákóczi u. 27.
Tel.: 06 (57) 460-023
falujsg@jaszboldoghaza.hu
www.jaszboldoghaza.hu

2009. AUGUSZTUS

10. ÉVFOLYAM

4. SZÁM

250 Ft

Aratóverseny

2009

„Múlton nyugszik a jelen, s azon a jövődő.”

Széchenyi István

A TARTALOMBÓL

Polgármesteri tájékoztató
Önkormányzat hírei
Kitüntetettek

2. old.
3. old.
5. old.

Az aratóversenyről
Harmadszorra is a dobogón
Erdélyi kirándulás

12–13. old
14–15. old
16–17. old

Polgármesteri tájékoztató

Együtt könnyebben ment....

Kedves Lakosaink, Támogatóink!

Ebben az évben több olyan rendezvény is megszervezésre került településünkön, melyek túlmutatva szűkebb határainkon, kistérségi vagy „nagyterségi” program volt. Ezekhez nem csak a szükséges anyagiak előteremtése, hanem a lebonyolítás is kihívást jelentett számunkra. Szerencsére nem panaszkodhatunk! Sőt! Ez nem a szerencsének, hanem Önöknek köszönhető, hiszen mind anyagilag mind önzetlen munkájukkal nagyon sokat segítettek rendezvényeinket!

Köszönjük Mindnyájuknak!

Szeretnék itt is köszönetet mondani az Önkormányzat nevében a rendezvények szervező bizottságának, akik nagyon sokat ülészttek és dolgoztak: Zrupkó Ferencné, Orczi Imréné, Szűcs Gergely és Nagy Albert jászkapitány. Továbbá köszönöm a munkáját Konkoly Bélának és Menyhárt Károlynak, akik a zsűri tagjaként segítettek a verseny sikeres lebonyolítását.

Úgy a Tűzoltóversenyéről mint az Aratóversenyéről jó véleményekkel és elismerő szavakkal búcsúztak vendégeink, örülünk, hogy színvonalas megrendezésüket az időjárás is lehetővé tette!

Támogatóink voltak:

Gaál Ferenc vállalkozó

Aranykalász TSZSZ

Fecske János

Anselis Kft.

Szűcs Károly

Konkoly Vilmos

Nagy László

Szarvák Miklós

Darók Sándor

Jász-Takarékszövetkezet

Jászladányi Sütőipari Kft.

Mizsei László

Konkoly József

Gömöri Mihályné

Joó-Kovács Balázs

Behinya Imréné

Durucz Istvánné

Durucz Tiborné

Kisbalázs Zoltán

COOP-ABC

Szőnyiné Molnár Brigitta

Pataki Vegyesbolt

Kőhidi György

Matók Dezsőné

Új Magyarország Vidékfej-

lesztési Program

*Szűcs Lajos
polgármester*

Tájékoztató

Önkormányzati ülésekről, aktualitásokról

A képviselőtestület 2009. július 24-én szerdán ülést tartott. Az ülésen döntöttek a Jászboldogháza község kitüntető díj adományozásáról. A díjak az V. Aratónapon kerültek átadásra. Kiténtést kapott: Konkoly Béláné, Rigó Andrásné, Mészáros Béláné, Joó Kovács Balázs, Nagy Mihály.

Megtárgyalta a képviselőtestület a település községrendezési tervének módosítását is. További módosító indítványok kerültek elő.

A zárt ülésen az alábbi határozatok születtek: háziiorvosi ellátás szerződés-sel még 2009. augusztus 31-ig dr.

Jánosik Györggyel. Kókai Györgyi gazdálkodási tanácsos szakirányú továbbtanulásának támogatása. Az önkormányzat tulajdonát képező Bocskai u. 45. szám alatti ingatlan eladása. Első lakáshoz jutók támogatása Kocza Tamás és Balogh Anita részére.

A 2009. július 16-án megtartott ülésen bírálta el a képviselőtestület a kiírt háziiorvosi álláshelyre beérkezett pályázatot. A megadott határidőig egy pályázat érkezett, melyet dr. Jánosik György nyújtott be. A testület döntése alapján – és az ÁNTSZ szakmai véleménye szerint – 2009. szeptember 1-jétől a házi-

orvosi feladatokat dr. Jánosik György vállalkozási formában fogja ellátni a településen. A háziiorvosi feladatok el-látásához továbbra is az önkormányzat biztosítja az asszisztensi és az ápolónői dolgozókat.

A községi önkormányzat részt vesz a Jászsági Ivóvízminőség-javító Önkormányzati Társulás létrehozásában. A Társulás célja a település ivóvízminőség javítására irányuló beruházás megvalósítása. A Társulás gesztora Jászapáti város Önkormányzata.

HIVATALI TÁJÉKOZTATÓ

Szociális támogatások kifizetési időpontja

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény 20/A.§ alapján

„A települési önkormányzat jegyzője annak a gyermeknek, fiatal felnőttnek, akinek rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre való jogosultsága

a) a tárgyév július 1-jén fennáll, a tárgyév július hónapjában,

b) a tárgyév november 1-jén fennáll, a tárgyév november hónapjában pénzbeli támogatást folyósít.

A pénzbeli támogatás esetenkénti összege 2009. évben gyermekenként 5.800,-Ft” A törvényes képviselőkkel és a jogosultakkal történt előzetes egyeztetés alapján ezen összeg kifizetésére 2009. augusztus 25-26-án a pénztári órák keretében kerül sor.

A képviselőtestület az önkormányzat 2009. évi költségvetéséről szóló 1/2009./II.11./ rendeletében döntött arról, hogy a pénzbeli és természetbeni szociális ellátásokon belül a **középfokú oktatásban részt vevő, de rendszeres gyermekvédelmi kedvezményre nem jogosult tanulóknak** iskolalátogatási igazolás becsatolása ellenében **egyszeri 5.000,- Ft támogatást nyújt. A támogatás kifizetésének időpontja: 2009. szeptember 15-16 a pénztári órák keretében.**

Számlaegyenleg értesítésről

Az önkormányzati adóhatóság augusztus 10-én megkezdte a helyi adók és a gépjárműadó 2009. második félévi részletét is tartalmazó „Számleegyenleg Értesítők”, valamint az adók befizetésére szolgáló készpénzátutalási megbízások (sárga csekkek) kézbesítését.

A „Számleegyenleg Értesítőben” adózóinkat érintő helyi adókról, gépjárműadó tartozásokról folyószámla szintű tájékoztatást igyekszünk nyújtani.

Az „Értesítőn” 2009. július 20-i hatánapig jelennek meg a befizetések!

Amennyiben az adózónak helyi adó, gépjárműadó lejárt esedékességű köztartozása, illetve túlfizetése van, valamint a 2009. szeptember 15-én esedékes második félévi fizetési kötelezettsége előírásra került, úgy valamennyi, érintett adófolyószámlájáról kivonatot küldünk. A „Értesítőn” megjelenő előírások adószámlánként összesítetten tartalmazzák az adóhatóság által a folyószámlán bekönyvelt előírásokat, jóváírásokat, pénzforgalmi adatokat, valamint a felszámított késedelmi pótlék összegét.

A fizetési kötelezettséget a vállalkozói bankszámlával rendelkező adózónak átutalási megbízással (az adószám feltüntetésével), a vállalkozói bankszámlával (pénzforgalmi számlával) nem rendelkező adózónak belföldi

készpénzátutalási megbízáson (sárga csekken),

vagy lakossági folyószámláról történő átutalással kell adónemenként teljesítenie.

Az adónemekhez kapcsolódó megfelelő OTP Bank NyRt.-nél vezetett számlaszámok a „Számleegyenleg Értesítőn” megtalálható. Az esetleges túlfizetések átvezetéséről, kiutalásáról a Hivatal által rendszeresített nyomtatványon lehet rendelkezni.

A 200 Ft összeget el nem érő tartozások és túlfizetések a számlakivonatokon nem kerültek megjelenítésre.

Felhívjuk Tisztelt Adózóink figyelmét, hogy a **szeptember 15-ig** esedékes fizetési, illetve – a társasági adóelőleg fizetésre kötelezett vállalkozásokat érintő –, a december 20-ig esedékes iparüzési és kommunális adó feltöltési kötelezettségeinek határidőben tegyenek eleget, elkerülve az ennek elmulasztásával járó esetleges szankciókat!

A Számleegyenleg Értesítővel kapcsolatos észrevételeiket, ügyfélfogadási időben (hétfő, kedd: 7.30-16.00 óráig, szerda: 7.30-17.00 óráig, péntek: 7.30-13.00 óráig) a Hivatal adóigazgatási főelőadójánál, Farkasné Szabó Mária tehetik meg.

Jászboldogháza, 2009. augusztus 12.

Turóczy Istvánné jegyző

Ebek vesztség elleni védőoltása

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy a 164/2008./XII.20./ FVM rendelet megváltoztatta az eboltásra vonatkozó szabályokat és gyakorlatot 2009. január 1-jétől. A községben működő állami feladat elvégzésére feljogosított magánállatorvossal, dr. Petróczy Ildikóval (30-501-49-97) történt egyeztetés alapján 2009-ben a községben az alábbiak szerint történik az ebek kötelező vesztségelleni védőoltása.

A Magyar Állatorvosi Kamara ajánlása alapján a vesztség ellen beoltott eb után igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni, melynek összege: 2.700,- Ft. A feregtelenítő tablettá pedig 10 kg-onként 100,-Ft. Akinek megvan a 2008. évi oltási könyve, abba még a 2009. évi oltás igazolását be lehet vezetni, de 2010-től új oltási könyv van. Aki elveszítette a 2008. évi oltási könyvet, az már az új könyvet fogja megkapni 200,-Ft befizetése ellenében.

Az ebek vesztség elleni védőoltására 2009. szeptember 10-én csütörtökön 8.00 – 16.00 óráig és 2009. szeptember 24-én csütörtökön 14.00 – 17.00 óráig kerül sor az un. Állatorvosi rendelőben.

Az eb tartója köteles az állata állat-egészségügyi felügyeletét ellátó magánállatorvosnak bejelenteni, ha az állata:

- a három hónapos kort elérte,
- elhullott vagy elkóborolt, vagy
- új tulajdonoshoz került.
- minden három hónapnál idősebb ebe vesztség ellen saját költségén az állat állat-egészségügyi felügyeletét ellátó magánállatorvossal beoltatni az alábbiak szerint:
 - a. a három hónapos kort elérték 30 napon belül,
 - b. az első oltást követően 6 hónapon belül,
 - c. ezt követően évenként,
 - d. az oltási könyvet megőrizni, azt az immunizálás megtörténtét ellenőrző állat-egészségügyi hatóság (Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal, Szolnok) felszólítására bemutatni.

Kutyatartók figyelmébe!

Tisztelt Ebtulajdonosok!

Településünkön is sok gondot okoz az ebek szabálytalan tartása. Ezen belül is az állatok közterületen történő szabad mozgása és korlátozatlan cselekménye. **2009. szeptemberétől** az Önkormányzat kábító lövedékes technikát alkalmazva **begyűjti** az összes közterületen (bel és külterületen) póráz nélkül szabadon lévő kutyát, melyet 3 napig tartunk saját településünkön, ezt követően állatmenhelyre szállítatjuk. A kutya befogásától számított 3 napon belül jelentkezhet a tulajdonosa, amennyiben szeretné az ebet visszakapni. Az ettől függetlenül történő azonosítás a szabálysértési eljárás része, melynek következménye a szabálysértési bírság kiszabása a tulajdonosra. Ezért kérem, mindenki tartsa szabályokat betartva a tulajdonában lévő ebeket.

Továbbá kérem a település lakosait, hogy segítsék az önkormányzat munkáját, közterületen lévő kutyát tapasztalva hívják a Polgármesteri Hivatalt az 57-460-011 számon!

Az egyházközség hírei

A Jász -Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés Oktatási, Kulturális és Vallásügyi Bizottsága pályázatot hirdetett 2009. évben az egyházi ingatlanok felújításának alapjára a megyei önkormányzat területén működő egyházközségek részére. Egyházközségünk is nyújtott be pályázatot a plébánia épületének belső festésére. A benyújtott pályázat kedvező elbírálásban részesült, és egyházközségünket 150. 000 Ft támogatásban részesítette a megyei önkormányzat. Az elnyert támogatás, az éves költségvetésben erre a célra szánt összeg s adományok segítségével az idén megvalósulhat a plébánia épületének belső felújítása.

A Községi Önkormányzattal a templom felújítására közösen benyújtott pályázat nem nyert. Az egyházközség az ősszel kiírt pályázatra ismét pályamunkát nyújt be, és ezúttal bízunk a kedvező elbírálásban, és a pályázati támogatással sikerül templomunk felújítását megkezdeni.

VENI SANCTE – tanévnyitó szentmise 2009. szeptember 6. Szeptember 1-jével megkezdődik a 2009/2010-es tanév. Szeptember 6-án, vasárnap szeretettel hívunk és várunk minden gyermeket, szüleivel, nevelőivel a tanévnyitó szentmisénkre, hogy együtt hívjuk a Szentlelket, legyen velünk a következő tanévben, segítse munkánkat, tanulmányainkat, és kísérje közösségeink életét.

Hírek az Egri Egyházmegyéből

Pap- és diakónusszentelés Egerben

Ternyák Csaba egri érsek Barkóczi István Ákost és Thurzó Pétert pappá, Galuska Mihályt és Zsóka Jánost pedig diakónussá szentelte az egri bazilikában június 20-án, a 10 órakor kezdődött szentmise keretében. Ezzel az ünnepi alkalommal, a XVI. Benedek pápa által meghirdetett Papság évét is megnyitotta egyházmegyénkben.

A jó Pásztorról szóló evangéliumi szakaszból a következő mondatot emelte ki a Főpásztor a szentelendőnek szóló intelmében: "Én vagyok a jó pásztor: ismerem enyéimet, és enyéim ismernek engem, mint ahogy az Atya ismer engem és én ismerem az Atyát" (Jn 10,14). Az, hogy a Mester ismer bennünket azt jelenti, hogy fontosak vagyunk a számára, fontosabbak vagyunk neki, mint az élete: "Életemet adom juhaimért" (Jn 10,15). A papság évének első napján Mesterünk tehát először is arról biztosít bennünket, hogy ismer minket. Ismeri életünket, gondolatainkat, meghívásunk történetét. Ismeri lelkesedésünket, vágyainkat, szeretetünket, de ismeri gyengeségeinket, sőt bűneinket is - mondta Érsek úr.

De azt a kérdést is fel kell tennünk - tette hozzá a Főpásztor, hogy mi mennyire ismerjük Öt (enyéim ismernek engem)? Ez a kérdés felhívást és feladatot jelent különösen a most elkezdődött Papság évében: "Papi életünk egyik életre szóló kalandja éppen ennek az ismeretnek a dinamikájában rejlik. Életre szólóan elkötelezzük magunkat neki, de tudjuk, hogy egész életünk sem elég ahhoz, hogy teljesen megismerjük őt".

Hírek a Vatikánból

Megjelent XVI. Benedek pápa harmadik enciklikája

Pápasága ötödik évében, Szent Péter és Pál apostolok ünnepére dátumozva megjelent XVI. Benedek pápa *Caritas in veritate* kezdetű szociális enciklikája, amelyben a Szentatya a jelenkor társadalmát érintő legalapvetőbb szociális kérdéseket vizsgálja „az igazságban való szeretet fényében”.

A mintegy hatvan oldalas enciklika hat fejezetből áll, amelyekben a pápa a szegénység, az éhezés és az erőszak elleni küzdelem, valamint a béke és a leszerelés szükségességéről, a környezetvédelem és éghajlatváltozás égető kérdéseiről, a teremtés iránti felelősségünkről, továbbá az emberi élet védelméről értekezik.

Bóta Mizsei Ilona

Sacerdos - A pap elnevezés latinul: „sacer” = szent, „dos” = adomány.

Manapság nagyon emberi szempontok szerint elemezzük a hivatásokat. Van elképzelésünk arról, hogy milyen egy jó pap, és ha nem olyan, amilyennek emberi elképzeléseink szerint lennie kellene, akkor zúgolódunk ellene. Persze nem csak azoknál jelentkezik ez a probléma, akik „fogadják” a papot, hanem azoknál is, akik odaadnák magukat erre a szolgálatra. Ha az ember maga kezdi elemezni képességeit és lehetőségeit, hamar rájön, hogy nem való papnak, mert nem felel meg az elvárásoknak, melyeket önmaga állít saját magának.

Mi hiányzik eddigi fejtegetésemből? A SZENT. Az Istenhez tartozó rész. Mintha Istennek semmi köze sem lenne az egészhez.

Nehéz volt megtanulnom – és igazán még most sem tudom elfogadni –, hogy a számomra kellemetlen emberek mind Isten (szent) ajándéka. Pontosan azzal mutatja meg Isten az én hiányosságaimat, amit zavarónak tartok az ő viselkedésükben. Ha tökéletes lennék (a szeretetre), akkor senkinek semmilyen hiányossága nem zavarna. Azonban egyedül Isten tökéletes. És én magamtól nem, csak Istenre támaszkodva, Istenből merítve tudok helyesen szeretni.

A szentek sem látták tökéletesnek önmagukat. Egy pap sem tökéletes. Mint ember, Istentől küldött jel, hogy hiányosságait látva tökéletesedjünk a szeretetben. Mint pap, Istentől adott eszköz, hogy a szentségeken keresztül Isten életét ajándékozza nekünk.

Amikor a pap – vagy bármelyik felebarátunk – fölött ítélezünk, Isten adománya fölött mondunk ítéletet.

*Csergő Ervin
plébános*

KITÜNTETETTEK

„Az ember akkor ad igazán, ha munkáját, lelkét, szellemét adja. És egész énünknek a nagyszerű felajánlása mindenki számára éppen annyira gazdagítja az adományozót, mint a közösséget.”

/Anatola France/

Az Aratóverseny délutáni programja Falunapi rendezvénnyel folytatódott, ahol Jászboldogháza Község Képviselőtestülete döntése alapján kiemelkedő civil és társadalmi munkájukért **„Jászboldogháza Községért”** díjat vehetett át Joó Kovács Balázs a jászboldogházi Polgárőr Egyesület elnöke, Mészáros Béláné a Faluvédő és Szépitő Egyesület leköszönő elnöke, Konkoly Béláné tanárnő, Rigó Andrásné tanárnő és Nagy Mihály polgárőr. **A díjazottaknak ezúton is szívből gratulálunk, és kívánunk további munkájukhoz erőt, egészséget és céljaik megvalósításához közreműködő, segítőkész társakat!**

Joó Kovács Balázs

a jászboldogházi Polgárőr Egyesület elnöke

Az 1996 augusztusában alakult polgárórség alapító tagjaként, elnökhelyettesként majd elnökeként aktívan részt vesz a szervezet munkájának összehangolásában nemcsak Jászboldogháza biztonságáért, hanem a közösség életével kapcsolatban is.

- 1998-ban az Év Polgárőre kitüntető címet vehette át.
- Az általa vezetett egyesület munkáját többször is elismerték országos és megyei szinten: 2002. április 27-én Jász- Nagykun-Szolnok Megyei Közbiztonsági díjat vehetett át az egyesület.
- 2006-ban az Országos Polgárőr Szövetség elnöke az „Év Polgárőr Egyesülete” kitüntetésben részesítette a szervezetet.
- 2006-ban a Jász Világtalálkozó alkalmával, az egyesület élén felvállalta, felvállalták a megyei polgárőrnapi megszervezését, amely sikerét mindannyian tapasztalhattuk.
- 2005 óta rendszeresen szervezi az általános iskolások számára a debreceni polgárőrtábort, amellyel hasznos kikapcsolódáshoz juttatja őket.
- Az egyesülettel közreműködik a település rendezvényeinek, nyugalmanak biztosításában.

Az évek folyamán rendszeressé vált polgárőr bál szervezésével is nagymértékben hozzájárul a zavartalan működtetés feltételeinek biztosításához

Mészáros Béláné

A Faluvédő és Szépitő Egyesület volt elnöke

Jászboldogházán ismertté a sport kapcsán vált. A 1969-ben alakult kézilabda csapat meghatározó egyénisége volt. Játszott NB III-ban, Szolnokon edzőként is sikeres volt.

Nagy lelkesedéssel készítette fel és vitte tanulóit a különböző sportversenyekre. Sőt tehetséges kézilabdás lányai még meghívták is kaptak egykor az olaszországi ifjúsági VB-re. 26 évet tanított iskolában testnevelés földrajz szakos tanárként.

Ugyanezzel a sportos lelkesedéssel 1999-ben vezetésével megalakult a Faluvédő és Szépitő Egyesület. Céljuk összefogni azokat az erőket, amelyek képesek a településért önzetlenül tevékenykedni. Az eltelt 10 év munkájának eredménye mindenki számára látható, aki körbejárja településünk utcáit. Az évek folyamán szinte töretlenül lendülettel szervezte az egyesület tevékenységét sokszor a nagyobb részt vállalva a szervezésből. 2006-ban nyugdíjba vonult, de az egyesületi munkájától és a sporttól sem szakadt el. Az Ezüstkor nyugdíjasait próbálja mozgásra bírni.

A közreműködésével épülhetett meg Jászboldogházán:

- a játszótér,
- a szoborfülkék,
- az egyes utcákban található díszkorlátok, virágládák, virágtartók,
- a harangláb és környéke,
- az utcanév táblák, tájékoztató táblák,
- Erzsébet kert,

Sikerült maga mellé szerveznie a faluban élő szakembereket, segítőt, olykor 10-12 fő is dolgozott egy-egy alkalommal. Többször lapátot ragadott ő is, és egészségi állapotára való tekintet nélkül, ha bírta, dolgozott.

2009. május hónapban leköszönt elnöki tisztségéről értéket teremtő múltat hagyva maga mögött.

Konkoly Béláné

tanár

Az általános iskola magyar szakos tanáraként neve egybeforrott az iskolai és községi kulturális rendezvények megszervezésével. Nincsenek bálók sem, amelyekben ne lenne benne a munkája. A műsorok tartalmi és stilisztikai része összeállításának felelőseként valamint a betanítás fázisaiban nagy alkotókedvvel, ötletekkel évek óta tevékenykedik.

- Szívesen tesz eleget a civil szervezetek felkérésének is. Jelen-tős közreműködője volt a Jász Világtalálkozó megszervezésének, lebonyolításának.
- Az a Boldogházi Hírek indulása óta szerkesztője, majd az elmúlt évtől felelős szerkesztője a lapnak.
- Szervező kézsége révén mindig megtalálja azokat a személyeket – legyen gyerek vagy felnőtt –, akikkel együtt dolgozva a legjobb eredményre számíthatunk.

Tanítványai jól szerepelnek az évente megrendezésre kerülő jársági helyesíró versenyen, többször az első helyen is végeztek. Továbbá az országos kompetencia felmérés —szövegértés— bevezetése óta az iskola tanulói átlagon felüli teljesítményt érnek el.

Rigó Andrásné

tanár

1980-óta dolgozik Jászboldogházán tanítóként. 1998-ban elvégezte a természetismeret kiegészítő szakot. Ekkor jegyezte el magát ezzel a tudományággal, és folytatásként 2003-tól pedig biológia szakos tanárként dolgozik az általános iskolánkban.

- Évek óta fontos feladatának tekintette a természetismeret, természetvédelem oktatását az órai tananyagon túl, ezért maga köré gyűjtötte azokat a gyerekeket, akikben fogékonyságot látott a tantárgy iránt.
- 2002-ben a Herman Ottó Biológia versenyen országos első helyezést ért el tanítványával.
- A tehetség gondozás terén kifejtett eredményéért 2003-ban Pro Talento díjat kapott.
- Szinte minden évben van megyei, sőt országos döntős is. Iskolánk tanulói közül többen rendszeresen jó eredményt érnek el a megyei természetismereti, biológiai versenyek valamelyikén.

Legutóbb ez év május 8-9-én szerepeltek a Madarak és fák napja országos döntőn Dombóváron, ahol a csapat ötödik helyen végzett. Az idei Herman Ottó megyei biológia versenyen pedig az első hat helyezésből négy iskolánk tanulóiból került ki, közülük egy az első helyen.

A versenyekre való felkészítést teljes mértékben szabadidejében végzi.

Nagy Mihály

polgárőr

Jászboldogháza közbiztonsága érdekében sok éven át végzett önzetlen munkája, az utóbbi években pedig a polgárórség keretein belül az általános iskolás gyermekek biztonsága érdekében végzett kitartó szolgálata elismeréseként méltó a „Jászboldogháza községért” díjra.

Megromlott egészségi állapota ellenére nap mint nap szolgálja a gyermekek, illetve a község biztonságát. A településen előforduló valamennyi rendezvényen vigyázza a résztvevők nyugalma. Amíg a lakosság szórakozik vagy ünnepel, addig Nagy Mihály dolgozik, ellenszolgáltatás nélkül végzi társadalmi munkáját.

- 2001-ben Kiváló Polgárőr volt
- 2006-ban pedig a Polgárőr Érdemkereszt arany fokozatát vehette át.

Portrék a civil szervezetekből

Besenyi Vendel

BOLDOGT

1942. április 28-án születtem Jászberényben, a mai Szent Imre herceg út 63 sz. alatt, nagyszüleim lakásában. Szüleim Jászberény IV. körzetében, Boldogházán a 209.sz. tanyán laktak. Ősi redemptusi családból származom, földváltó ősöm Besenyi István. Születésemről kezdődően 1973-ig Boldogházán éltem. 1948-1956 között a központi általános iskola tanulója voltam.

Tanítóim és tanáraink közül hálával említem Vénusz Mária tanítónő nevét, aki a betűvetés tudományára tanított, és szeretettel emlékszem vissza Menyhárt Jánosra és kedves feleségére, Marika nénire, akiknek a matematika, a művészettörténet, az irodalom és történelem iránti érdeklődésemet köszönhetem.

Középiskolai tanulmányaimat 1956-1960 között, mint bejáró tanuló, a jászberényi Lehel Vezér Gimnáziumban végeztem. 1960 őszén kezdtek szervezni a Felsőfokú Mezőgazdasági Technikumot Szarvason, ahová felvettek, és 1962-ben növénytermesztési szaktechnikusként végeztem. 1965 és 1970 között a gödöllői Agrártudományi egyetem Mezőgazdaság Tudományi Kar levelező hallgatója voltam, 1970-ben államvizsgáztam, képesítésem oklevelés agrármérnök.

1962 és 1973 között a jászboldogházi Aranykalász Tsz-ben dolgoztam különböző beosztásokban, zömében a sertés és lótenyésztés területén. 1973-tól 1980-ig a jászjákóhalmi Béke Tsz-ben sertés telepvezető voltam. A szövetkezet szociális és kulturális bizottságának az elnökeként, a jászjákóhalmi községi TIT csoportvezetőjeként tevékenykedtem.

1980-tól a jászberényi Kossuth Mgtsz, majd a jogutód, Jászberényi Kossuth ZRT tagja és dolgozója voltam nyugdíjazásomig, 2002. december 22-ig. Ezen időszak alatt dolgoztam sertéstelep vezetőként, függetlenített háztáji bizottsági elnökként, magtárosként, végül üzemgazdasági csoportvezetőként. A szövetkezet ellenőrző bizottságának az elnöke is voltam. A rendszerváltás után tagja voltam a Jászberény városi földrendező bizottságnak, mely koordinációs szerepet töltött be a Kárpótlási Hivatal, a helyi gazdasági egységek és a kárpótlási igényt bejelentők között.

1973-ban nősültem, s akkor Jászberénybe költöztem, és azóta is jászberényi lakos vagyok. Feleségem Szódi Mária Terézia matematika és fizika szakos tanárként a jászberényi

Lehel Vezér Gimnáziumban tanított. Sajnos ő már nincs közöttünk, 1996-ban 14 évi hosszú betegség után vesztettem el. Házasságunkból három gyermek született. Orsolya lányom a jászberényi kórházban fül-orr-gége és audiológus szakorvos, a férje ugyanott belgyógyász és hematológus. Zsuzsa lányom Szegeden, az egyetemen nukleáris medicina, a férje ugyanott a klinikán belgyógyász és tanársegéd.

Péter fiam programtervező matematikusként végzett a szege-di egyetemen, és elvégezte a kommunikációs szakot is. Vállalkozóként dolgozik Budapesten. Ő még nem nős.

Őt unokám van. Orsolya lányom három gyermeket nevel, 2 fiút és egy kislányt. Zsuzsa lányomnak 2007-ben ikrei születtek, fiúk.

Több szervezeteknek vagyok tagja:

TIT, Magyar Agrártudományi Egyesület, Gazdák és Polgárok köre, Városvédő Egyesület, Keresztény Értelmisségiek Szövetsége, a Jászberényi Szentkúti Plébánia Képviselő testülete, Jászsági Honismereti Körök Egyesülete, Fegyveres Erők Nyugállományú Szervezete, Tessedik Öreggazdák Egyesület – Szarvas, JNSz megyei Tudományos Egyesület, Jászsági Képzőművészet Barátok Egyesülete, Jászsági Hagyományörző Egylet, Jász Múzeumért alapítvány kuratóriuma.

Munkásságomért több elismerésben részesültem. (Jászboldogházai Emlékplakett -1996, Pro Urbe Jászberény-2002, Ismeretterjesztő munkáért JNSz megye, Kátai Gábor Emlékplakett, - 2001, Honvédelemért -2006)

A történelem már szinte általános iskolás korom óta érdekelt. Ehhez társult középiskolás koromban a néprajz utáni érdeklődés. Érdekel a hadtörténelem, az egyháztörténet és az agrártörténelem. Kiseb irásaim olvashatók a Redemptio és a Jászsági Kármentő, valamint a Jászsági Évkönyv régebbi számaiban.

Jelenleg anyakönyvi mutatók készítésével foglalkozom.

Mindig is boldogházinak vallottam és vallom magam. 2003-tól csatlakoztam a BOLDOGT-hez, melynek alelnöke vagyok. Minden érdekel, ami Jászberény, a Jászság és főleg pedig Jászboldogháza életével és történelmével kapcsolatos. Bár már kevés rokonom él a községben, de mindig szívesen utazom oda, gyermekéveim, ifjúságom és pályakezdeményem színhelyére. Mindig szeretettel gondolok a boldogházi emberekre, nekem Jászboldogháza mindig a „szeretett szülőföld”-et jelenti.

Besenyi Vendel

Oláh Kálmán

TŰZOLTÓ EGYESÜLET

Oláh Kálmán 1950. május 12-én született Jászberényben. A Tápióban, majd később a Jakabi határészen laktak. Onnan járt be iskolába Boldogházára. Általános iskolai tanulmányait a régi iskolában, jelenlegi Fajtakísérleti állomás épületében végezte. 1964-től Jászberényben autószerelő szakmát tanult, a szakmunkásvizsga után a helyi termelőszövetkezetben dolgozott. Munka mellett megszerezte a

közlekedési technikus oklevelet, majd Türkevén autójavító technikusként végzett. 1968-tól vesz részt a Tűzoltó Egyesület munkájában. Pintér András, az egyesület akkori elnöke hívta az önkéntes tűzoltók közé.

Kálmán munkájára mindig lehetett számítani, ha baj volt, mindegy, hogy éjszaka vagy vasárnap ebédidőben vagy karácsonyeste kértek segítséget tőle.

Hosszú éveken keresztül az egyesület parancsnokának technikaért felelős helyetteseként végezte munkáját.

Az utóbbi években is a versenyek előtt mindig ő készítette fel a műszaki eszközöket, amik ez által kifogástalanul ellátták feladatukat. A mai napig megtalálja a közös hangot a fiatalokkal, egy-egy verseny alkalmával „mindenesként” segíti munkánkat.

Oláh Kálmán egyike volt annak a néhány önkéntes tűzoltónak, akik a rendszerváltás ideje alatt is /amikor az egyesület már-már megszűnt/ végezte munkáját, ha szükség volt rá.

Megköszönve eddigi munkáját kívánok neki erőt, egészséget, hogy a jövőben is számíthassunk segítségére.

Szűcs Gergely

EZÜSTKOR NYUGDÍJAS EGYESÜLET

Aki még a 7. X után is Mariska maradt.

Othonában felkerestem **Matókné Sass Mariskát**, hogy beszéljen az eltelt évtizedekről, saját magáról és családjáról. Kicsit szabadkozva, de úgy érzem, szívesen tette.

- Mit szólsz ahhoz, hogy még a fiatalok is csak Sass Mariskának emlegetik?

- *Nagyon örülök neki, hisz épp a legutóbbi nyugdíjas találkozón is úgy talált rám egy negyven éve nem látott volt munkatársam, hogy „Mariska” névként emlegetve mutatták meg neki, hogy hol ülök.*

- Mennyi időt dolgoztál?

- *Összességében 25 évet dolgoztam le, először a Hűtőgépgyár Jászberényi részlegében, majd a Radiátor Gyár megalakulásától a helyi részlegben, mint fűző. Nagyon kemény munka volt, de szívesen csináltam, mert szerettem a közösséget. Szocialista brigádvezető voltam, szívesen vettem részt a különböző feladatokban és szervezésekben. A volt munkatársaimmal mai napig nagyon kellemes a találkozás.*

- A családod hogy viselte a munkába állásodat, hisz az idő tájt még nem volt annyira jellemző a nők munkaviszonya.

- *A gyermekeim már nem voltak kicsik, mikor én munkát vállaltam. Hisz a lányaim már ma 50 és 48 évesek. Önálló családban élnek, sőt az unokáim is felnőttek, nagykorúak. Mindkét lányomnál egy-egy unoka született. Az egyik lány, a másik fiú.*

- Mióta élsz egyedül? És hogyan sikerült ezt a mindennapi életben elrendezni?

- *Nagyon régen özvegyen maradtam, már 1981-ben elve-*

sztíttem a férjemet. Szerencsére akkor még a kisebbik lányom nem volt férjnél, így nem maradtam egyedül. Férjhez menetele után is nálam maradtak, majd szüleim halála után – akiknek a lakásuk szomszédságban van a miénkkel – került sor a külön költözésre. Ez a helyzet nagyon nagy ajándék a számomra, hisz a mai napig mindent meg tudunk beszélni, a gondjaimat meg tudom osztani vele. Amiben kell, segít és segít a másik lányom is, csak ő nem olyan gyakran, hisz Szolnokon lakik. A kis unokáim nem igénylik már a nagymama gondoskodását, de nagy-nagy szeretettel vesznek körbe a találkozásaink alkalmával.

- Hogyan telnek a nyugdíjas éveid?

- *55 éves voltam, amikor nyugdíjas lettem. 6 évig a nyugdíjasok gondtalan éveit éltem. Ettől kezdve különböző betegségek látogattak meg, és egyre nehezebb minden, és annál több a „jajj”. Gyerekeim mindenben segítenek, és így sokkal könnyebb elviselni a nehézségeket.*

- A nyugdíjas klubnak már második ciklusában vagy vezetősi tag. Nem meglepő ez számodra?

- *A Nyugdíjas Klubnak már 19 éve tagja vagyok. Eleinte aktívan részt vettem a munkában. Ma már csak eljárók, de szívesen járok, mert nagyon szeretem a közösséget, a rendezvényeket, a kirándulásokat. Már több mint 10 alkalommal voltam Bogácson a nyugdíjasokkal, de ha Isten segít, az idén is szeretnék elmenni. Mikor megérkezünk a csapatral, én mindig úgy köszönök „Dicsértessék a Jézus!” hisz úgy érzem, hogy haza érkeztem. Mivel sokat vagyok magamban, alig várom a hétvégeket, az összejöveteleket, hogy a többiekkel találkozassak, beszélgessünk bármiről, sütésről, főzésről, családról, bármiről és az egyesület dolgairól.*

A beszélgetést megköszönve, Sass Mariskának jobbulást, jó egészséget, és nagyon sok szép együttlétet kívánok úgy a szűkebb családjával, mint a nagyobb családdal, azaz az egyesülettel.

Orczi Imréné
egyesületi titkár

SPORTEGYESÜLET

Juhász Andor

Juhász Andor vagyok, 1978-ban születtem, 3 éves korom óta lakom Jászboldogházán. 15 éve kerültem a sportegyesülethez, azóta folyamatosan focizok. Több poszton is próbára tettem már, de védőként játszottam legtöbbit. Büszke vagyok rá, hogy csapatunk az előző bajnokságban nagyon jól szerepelt, és megnyertük a megyei III. osztályú bajnokságot. Sokan vagyunk, akiknek az osztályváltás most sikerült először. Ezt a sikert a csapatban kialakult összetartás és a fiatal ambiciózus edzőnek köszönhetjük leginkább. Az idei szezonban már nem csak játékosként kaptam lehetőséget, hanem az ifjúsági csapat irányítását is rám bízta. Bizom benne, helyt tudunk állni! Jászberényben dolgozom forgácsolóként a Rukki-Tisza Zrt.-ben. Hobbim a foci mellett a horgászat és a bélyegyűjtés is.

Bózsó László

POLGÁRŐR EGYESÜLET

Bózsó László 1997 óta tagja a Polgárőr Egyesületnek. Még rendőrként figyeltem fel rá, amikor Újszász egyik problémás területéről kellett visszahozni 20 mázsa lopott hagymát. Rendkívüli határozottsággal és jó érzéssel segítette a rendőri intézkedést, mely eredményeként sikerült visszaszerezni az eltulajdonított terményt. Ezután több esetben próbára tettem és hívtam segítségül. Az első benyomás csak megerősödött bennem, ezért kértem, hogy legyen az egyesület tagja. Igazi közösségi ember, örökmozgó, ahol megjelenik, vidámság uralkodik körülötte. Boldogháza területén teljes hely- és személyismerettel rendelkezik, sokan ismerik és bíznak benne. Ezért is viselheti a kocsiján a polgárőrség jelzéseit. Mivel nyugdíjas, mindig otthon tartózkodik, így nagymértékben segíti a polgárőrség eredményes munkáját.

Valamennyiünk nevében köszönjük áldozatos munkádat, jó erőt, egészséget kívánva továbbra is számítunk Rád.

Joó-Kovács Balázs - elnök

Kirándulások

Föld, víz, levegő

Kirándulásunkon mindhárom elem feledhetetlen élményt nyújtott számunkra.

A Vadasparkban egy szabadon ugránczó nyuszi kísért minket egyik állattól a másikig. A rövid ideig szemerkélő eső ugyan ránk kényszerítette az esőkabátot, így a játszótéren piros, kék, sárga kis „denevér emberkék” futkároztak egyik játéktól a másikig, nevetésükkel betöltve a teret.

Megismerkedtünk a Tisza folyóval, a Kossuth tér szökőkútjai körül pedig ügyességi próbát kellett kiállni. Nem gondoltam, de mindenkinek sikerült száraz ruhában teljesíteni a feladatot. Igaz, ezt segítette a kitűzött fagy juttalom is!

A Repülőmúzeum gépei főleg a fiúkat nyugtázták le, de az utas szállító belsejében ülve néhány percre mindenki elképzelhette, hogy egy légi utazás részese.

Első közös kirándulásunkról fáradtan, de szép élményekkel érkezünk haza Szolnokról.

Judit tanár néni

1. osztály

2. osztály

A 2. osztály június 5-én Hollókőre kirándult.

Először megnéztük a várat, majd egy rendhagyó történelem órát láttunk, ahol nagy örömeinkre ki is próbálhattuk az egyszerűbb fegyvereket, sisakokat.

Ezután mentünk és megnéztük az érdekes hollókői „kontyos” házakat. Bementünk a Panoptikumba, babamúzeumba, faluházba, fazekas- házba.

Elhagyva Hollókőt, Gyöngyös volt a következő állomásunk. Megnéztük a szépen felújított Mátra Múzeumot, ahol a mamutsontvázat tartottuk a legérdekesebbnek.

Jókedvűen, élményekkel teli érkezünk haza.

Dr. Pap Béláné

Ebben az évben Egerben és Szilvásváradon voltunk kirándulni.

Először megnéztük Egerben a várat, ami nagyon tanulságos volt, mert olvasás órán 3. osztályban sok történelmi olvasmányt tanultunk.

Ezután mentünk Szilvásváradra. Kisvasút vitt fel minket a hegyre, és gyalog indultunk lefelé. Megvettük az ajándékokat, és elindultunk haza.

Nagyon jól éreztük magunkat.

Klinkó Mónika

4. osztály

3. osztály

Az utolsó alsó tagozatos tanulmányi kirándulásunkat az Ópusztaszeri Nemzeti Történelmi Emlékparkba szerveztük. Hatalmas területen rengeteg látnivaló várt bennünket.

Először a vízügyi-, majd az ember és az erdő kapcsolatát bemutató kiállítást néztük meg. Ezután a szabadtéri néprajzi gyűjteményt. Nagyon érdekes volt végigsétálni a régi házak között, betekinteni a portákra, megfigyelni a berendezési tárgyakat, régi mesterségekkel megismerkedni. Még a szélmalomba is felmászhattunk.

Honfoglalás kori haditorna bemutató következett ezek után, ahol lovat simogatni, fűszekelni is lehetett. Természetesen ehhez bátorság és kis szerencse is kellett. A délután vége fele léptünk be a Rotunda épületébe, ahol megnéztük a csodálatos Feszty- körképet, sétáltunk a XIX. századi hangulatú Promenádon és a Történelmi Panoptikumban.

Barangolásunk a játszótéren ért véget, ahol kedvünkre mozoghattunk, ugrálhattunk.

Rengeteg élménnyel tértünk haza, hisz nagyon sok olyan dolgot láttunk, amiről eddig csak olvastunk, hallottunk.

Zsuzsa tanító néni

Rajzpályázaton nyertük

Az 5. osztályosoknak felejthetetlen osztálykirándulásban volt részük 2009. április 24-én. Az Aquaticum Debrecen Gyógy- és Fürdőközpont Országos rajzpályázatát hirdetett iskolás fiataloknak „Tervezd meg az Aquaticum kabalaállatát” címmel. A mi osztályunk is teljes létszámmal rajzolt erre a pályázatra. Érdemes volt fáradoznunk, mert mi is a nyertesek közé kerültünk. A megnyert pénzeszeget a nagyszerű élményt nyújtó Aquaparkban használtuk fel. A mesés környezetben rengeteg óriás csúszda, hullámfürdő és egyéb élményfürdő várt bennünket. A fürdő területén 3-4 m magas banánfák - amin valódi zöld banánok voltak - pálmafák és egyéb egzotikus növények hitették el még jobban, hogy egy fürdőparadicsomban jártunk. A strandolás után pedig a Nagyerdei Kultúrpark Állat - és Növénykertjében voltunk. Itt is nagyon jól éreztük magunkat, hiszen sok állatot még csak most láttunk először. Köszönjük Tanárnőnknek, Hambergerné Válik Saroltának a pályázat sikeres lebonyolítását és a szülőknek az egyéb segítségét.

Badari Norbert

5. osztály

6. osztály

Az idei tanév végét is egy fergeteges osztálykirándulással zárta a 6. osztály.

Elsőként az Országházban jártunk, ami nagyon tetszett mindenkinek. Ezután a Közlekedési Múzeumba látogattunk, ahol régi járműveket nézhettünk meg. Az út során sor került a Hősök tere látogatására is. A következő úticélunk a Margit-sziget volt. Itt sétálhattunk, fagyizhattunk, és történelmi érdekességeket tekinthettünk meg.

A kirándulás végén ellátogattunk a Mc Donald's-ba, ahol mindannyian ettünk egy jót.

Mizsei László

„Mit Miskolc adhatott...”

Aki már bejárta Miskolcot és környékét, az tudja, hogy milyen kiránduláson vett részt a 7. osztály június 5-én.

A délelőttünket a diósgyőri várban tölthettük, ahol egy fergeteges lovasbemutatót vehettünk részt, és beavattak minket a vár történelmi múltjába. A következő utunk a lillafüredi Szent István barlangba vezetett, ahol a cseppkövekkel borított Hangversenyteremben megcsillagozhattuk énektudásunkat. Fényképeztünk a vízesésnél, majd pedig a bazársort végiglátogatva ajándékvásárlás közben fagyit nyalogattunk. Ezután kisvasútra ültünk, és bejártuk a környékét. Természetesen a MC Donald's sem maradhatott ki. A hazavezető úton sokat bolondoztunk, nevtünk, énekelünk, élveztük az együtt töltött perceket, és egy csodás élménnyel gazdagodva érkeztünk haza.

7. osztály

Ménkú Petra

Az utolsó általános iskolai kirándulásunkra június 5-én került sor. Az úticél Salgótarján és Ipolytarnóc volt.

Utunk először a salgótarjáni Bányamúzeumba vezetett, ahol megismerhettük, hogyan végezték egykor a bányászok egyáltalán nem könnyű és nem veszélytelen munkájukat.

Ezután az Ipolytarnóci Ősmaradványok Természetvédelmi Területet tekintettük meg. Itt egy 3 dimenziós vetítést is megcsodálhattunk a dinókról. Néhányan egy 4 D-s utazáson is részt vettünk, ahol a 4. dimenziót az ülések mozgása hozta létre. Nagyszerű és nem mindennapi élménnyel lettünk gazdagabbak.

Este egy salgótarjáni étteremben megvacsoráztunk. A várva várt éjszakai bátorságpróba sajnos elmaradt, mert nem találtunk alkalmas helyet.

Ennek ellenére felejthetetlen kiránduláson vettünk részt.

Gerhát Edina

Hírek az oviból

Elmúlt a nyár

Elmúlt a nyár, egykettőre itt az ősz, szeptember, új tanév kezdődik.

Nincs ez másként idén sem. Gondolhatnánk milyen unalmas. De ez nem így van.

Ebben az évben tizenhárom gyermekünk lett iskolás. Ők már bizonyára bepakolták a táskába a megvásárolt eszközöket, füzeteket, könyveket.

Helyüket kisebb gyermektársaik foglalják el itt az óvodában. Két csoportban negyvenhat gyermek kezd a 2009-2010-es tanévet. Évközben még három gyermek kérte eddig felvételét. Ők az előfelvételsek.

Négy óvónő és két dajka látja el a feladatokat.

Munkánkat tevékenységközpontú program alapján végezzük.

Mottónk: *AMIT LÁTOK, ELFELEJTEM,
AMIT HALLOK, MEGJEGYZEM,
AMIT CSINÁLOK, MEGTANULOM.*

Mint eddig is, most is számítunk a szülők tevékeny segítségére.

Tervezünk hulladékgyűjtést szeptemberben, őszi kirándulást októberben.

Várjuk a Mikulást decemberben. A második félév programját a januári szülői értekezleten állítjuk össze.

Megtörtént a nyári nagytakarítás, a legszükségesebb felújítások. Régi környezetben újult erővel és nagy szeretettel várjuk régi és új óvodásainkat

*Szádvári Istvánné
tagintézmény vezető*

Hírek a suliból

Készülődés az új tanévre

- Felújítottuk iskolánk udvarát, aszfaltburkolatot kapott a füves pályán kívüli terület, amelyet az alapítványi bálunk bevételeiből finanszíroztunk. >>>>
- Felújítottuk két tanterem és az iroda padlózatát.
- Megtörtént a mellékhelyiségek tisztasági festése és az régi elhasználandó öblítőtartályok cseréje.
- Tornatermünkben pályázati pénzből kicseréltük a labdafogó hálókat és futball-labdákat vásároltunk..

Tanulóink élményekben gazdag napokat töltöttek

- a két lovastáborban Kisújszálláson
- a polgárőrtáborban Debrecenben
- természetismereti táborban Tiszapüspökiben
- a focitáborban Kiskörén

„Nyári megújulásunk”

A 2009/2010-es tanév rendje

A tanítási napok száma 183 nap.

Első tanítási nap szeptember 1. (kedd)

Őszi szünet október 26-tól október 30-ig

A szünet előtti utolsó tanítási nap október 22. (csütörtök), a szünet utáni első tanítási nap november 2. (hétfő).

Téli szünet december 23-tól december 31-ig, a szünet előtti utolsó tanítási nap december 22. (kedd), a szünet utáni első tanítási nap 2010. január 4. (hétfő).

Az első félév 2010. január 15-ig tart. A tanulók január 22-ig kapnak értesítést az első félévben elért tanulmányi eredményekről.

Tavaszi szünet 2010. április 2-től április 6-ig, a szünet előtti utolsó tanítási nap április 1. (csütörtök), a szünet utáni első tanítási nap április 7. (szerda)

A tanév utolsó tanítási napja 2010. június 15. (kedd).

Diákjainknak jó tanulást kívánunk!

Polgárőr tábor a Vig-kend majorban

Ebben az évben július 6. és július 19. között már tizenharmadik alkalommal rendezte meg az Országos Ifjúsági Bűn-megelőzési és Környezetvédelmi Szaktáborát a Hajdú-Bihar Megyei Polgárőr Szövetség a Debrecen melletti Vig-kend majorban.

A táborba mintegy 180 gyermek érkezett az ország különböző településéről. A tábort több mint tíz éve Boros Viktor a HBM Polgárőr Szövetség alelnöke vezette, aki egyben a Polgárőrség Nyírábrányi Egyesületének elnöke is. Idén is, mint minden évben 2 hetes volt a tábor, mely két turnusból állt. Színvonalas és érdekes programok várták a gyerekeket.

A tábor ideje alatt a gyerekek belekóstolhattak az egyenruhások nem is egyszerű mindennapjaiba, szakemberek bemutatói által megismerkedhettek a határőrség, a rendőrség felépítésével, technikai eszközeivel. Hasznos ismereteket szerezhettek a bűn- és baleset megelőzés terén, kipróbálhatták ügyességüket és elméleti felkészültségüket a KRESZ témakörökben is. Hétfőn az egészséges életmódról hallhattak előadást, de volt hastánc bemutató is, majd a gyerekek bemutatták a települést, ahonnan jöttek. Kedden délelőtt a megyei katasztrófavédelmi igazgatóság és a városi tűzoltóság bemutatóját nézhették meg a gyerekek, majd délután ügyességi sorversenyek és elméleti feladatok váltották egymást. Szerda a rendőrség napja volt, a HBM Rendőr-főkapitányság szakemberei tartottak elméleti tréninget, majd a gyerekek kerékpáros KRESZ-pályán, valamint elméleti KRESZ-feladatsoron mutathatták meg tudásukat. Csütörtökön a „Bihar” bevetési osztály tartott bemutatót, s a gyerekek kezükbe vehették az egyes fegyvereket, illetve lőhettek is velük. Majd jött a péntek, ahol újra a sor- és a sportversenyeké volt a főszerep. Szombat délelőtt a gyerekek kísérták a Vekeri-tóhoz, délután megválasztották a tábor szépségkirálynőjét, valamint szépségkirályát, és készülődtek az esti tábor-

zárásra.

A tábor jellegéből adódóan nem maradt el a reggeli torna és a körlet-szemle sem, de délutánonként kirándulások, versenyek és strandolás is színesítette a programokat egészen a „takarodóig”.

A táborlakók estéit kulturális programok és „éjszakába” nyúló vetélkedők, takarodóig tartó diszkó tették emlékeztetővé.

Településünkéről a két turnusban 8 fő ifjú polgárőr vett részt, a gyerekek tagjai a Polgárőrség Ifjúsági Csoportjának, illetve az iskola tanulói közül még 17 fő. A táborozást az iskola és a polgárőrség közös nyertes pályázata tette lehetővé. A gyerekeknek mindösszesen 8.000 Ft-ot kellett fizetnie az egyhetes táborozásért. A tábor mind két turnusa alatt a felügyeletet a Polgárőrség Nyírábrányi Egyesületének tagjai biztosították.

Köszönet nekik a táborban végzett önfeláldozó /és ellenszolgáltatás nélküli/ társadalmi munkáért.

Minden résztvevő a kellő ismereteken kívül emléklapot és a Hajdú-Bihar Megyei Polgárőr Szövetség ajándékát, egy a tábor jellegére utaló feliratos pulóvert kapott a búcsúzáskor, s akadtak olyan „kispolgárőrök” is, akik már a jövő évi tábor részleteiről érdeklődtek.

Reméljük, jövőre újból találkozhatunk velük.

Fotó és cikk: ifj. Boros Viktor

A polgárőr tábor szülői szemmél

Betekintést nyerünk a Debreceni Polgárőr táborozók egy napjába. Táborvezetők Boros Viktor és Sára néni várta őket. Jól felszerelt faházakba és kultúrált környezetben. Más településekről is jöttek táborozók, vannak, akik több éve járnak ide, és jól ismerik egymást. Minden nap voltak bemutatók: Rendőrség, Határőrség, Katasztrófavédelem mindennapi munkájába nyerhettek betekintést. Volt kutyás bemutató és a drogok bemutatása, valamint felvilágítás róluk. Kérdéseket tehettek fel, amire megfelelő válaszokat kaptak. Voltak különféle játékos vetélkedők KRESZ-ből, és persze jutalmakat is kaptak. Megtanulták, hogyan viházzanak maguk és barátaik értékes tárgyaira. Reméljük, jövőre is részt vesznek a táborban.

Polgárőrség

V. kézi aratóverseny Jászboldogházán

Ez évben községünkben került megrendezésre az V. Hármaskerületi Kézi aratóverseny július 11-én.

A rendezvénynek először Kunhegyes adott otthont 2005-ben. Akkor a három kerület kapitányai (Jászság, Nagykunság, Kiskunság) elhatározták, hogy hagyományteremtő szándékkal minden évben megrendezik más-más kerületben ezt a nemes vetélkedőt.

2006-ban Jánoshida, 2007-ben Kiskunfélegyháza (Itt Jászboldogháza az első helyen végzett.) 2008-ban Kunmadaras (itt két csapattal képviseltük községünket, és az egyik csapat a második helyezést érdemelte ki). 2009-ben pedig mi kaptuk a rendezés jogát. Az előző versenyek tapasztalataival felvértezve kezdtük meg a szervezést a Községi Önkormányzat megbízásából.

A Szervező Bizottság (Zrupkó Ferencné elnök, Orczi Imréné és Szücs Gergely bizottsági tagok) 2008. november 6-án ülésezett. Itt határoztuk meg a feladatokat, számoltunk be a teljesítésről, és egyeztettünk, ha eltérő volt a véleményünk. Megjegyzem, hogy az alapvető dolgokat már a múlt év nyarán egyeztettük Gaál Ferenc gazdálkodóval, a terület kijelölésével, a talajmunkával, a kötélnek való rozszalag kivételével. A búzatábla agrártechnikai munkái, a gyomirtás, parcellák kijelölése mind példásan lett megoldva, melyért itt mondok neki köszönetet.

A kötélnek való begyűjtése
Bózsó László, Főzer Tibor és Krasnyánszki Imre

Az aratóversenyt megelőzően a két boldogházi csapat főpróbát tartott az aratásból. Feladatuk volt a kötélnek való rozsalag learatása, kévébe szedése, és széthordása a parcellákhoz.

Az aratónapot megelőző éjszaka még kiadós eső volt, ami részben segítette a munkát (nem tört a kalász), részben nyugtalanította a szervezőket, illetve a résztvevőket, hogy meg lehet-e tartani a versenyt. Megjegyzem, hogy az eső nagyon jót tett, az idő kellemesen hűvös volt az aratás során.

Az arató brigádok 11-én reggel folyamatosan érkeztek, kik lovaskocsival (Jászberényből), kik busszal vagy személykocsival. A kezdés időpontjáig 17 csapat regisztráltatta magát. A három kerület még ennyi csapatot soha nem állított ki. Kiskunfélegyházáról 4, Kunhegyesről 3, Kunmadarasról 2, Kisújszállásról, Kunszentmártonból 1-1 aratócsapat nevezett. Jászberényt, Jászboldogházát, 2-2 csapat,

Köszöntő a faluszélen

Fotó: Babinyecz János

Jánoshidát, Jásztelket egy-egy csapat képviselt.

Az aratóversennyel párhuzamosan a „hagyományos ételek” főzőversenye is megrendezésre került, melyre 14 csapat jelentkezett.

Az érkezők fogadása után az aratóreggeli következett, először az aratópálinka, majd zsíroskenyér vöröshagymával, szalonna és egyéb tanyasi étek várták a vendégeket.

A Lehel kürt hangjára a résztvevők elhelyezkedtek a színpad körül. Ezután köszöntöttem a vendégeket, és szóltam az aratásról, mint a parasztember legfontosabb munkájáról, a hagyomány ápolás fontosságáról. A rövid ismertető után elénekeltük a Himnuszt, majd Ménkü Petra elszavalta Petőfi Sándor Szülőföldemen című versét. A továbbiakban Szücs Lajos polgármester úr köszöntötte a résztvevőket, majd Koncsik Barbara és Kelemen Nóra népdalokat énekelt. Az erdélyi küldöttek nevében Pálfi Dénes unitárius lelkész köszöntötte a jelenlévőket. Az aratóknak jó munkát kívánt Smuta Zsolt a Hármaskerület főkapitánya. A munkák megkezdése előtt még ismerttettem a zsűri tagjait.

Az aratók zsűri tagjai: Elnök: Simai János nagykunkapitány Kunhegyes. Tagok: Barta László nagykunkapitány, Kunmadaras, Konkoly Béla KITE alk.p. vezető, Menyhárt Károly „Aranykalász” Mgtssz. igazgató, Ván Jenő kiskunkapitány, Kiskunfélegyháza. A főzők zsűri tagjai: Elnök: Percz László jászkapitány Pusztamonostor. Tagok: Zámbari János jászkapitány Jánoshida, Smuta Zsolt a Hármaskerület főkapitánya Kunszentmárton, Ullár Imre nagykunkapitány Kuncsorba, Sövény Sándor kiskunkapitány Szabadszállás.

Ezután kezdődött a munka mindkét versenyző csapatnál. A főzők elfoglalták tüzelőállásaikat, az aratókat pedig Baranyi Sándor parcellagazda, az Árvalányhaj és a Viganó Táncegyüttes nótázásával kivezették a búzatáblára, és a korábban kihúzott számú parcellánál megkezdték a munkát. A munkakezdéssel egy időben Kövesdi Zsolt kunszentmártoni plébános a tábla szélén megáldotta az aratókat, és Isten áldását kérte a 2009. évi gabonatermesre. Az aratóknak (max. 5 fő) 100 négyszögöles parcellát kellett learatni, csomóba rakni, és a területet legereblyézni. A rendelkezésre álló idő 2 óra volt. A zsűri értékelése kiterjedt a korhű öltözékre, a tarló állapotára, a kévék milyenségére, csomók állására, tábla tisztaságára. Figyelembe vették és értékelték az aratással kapcsolatos egyéb dolgokat is: kaszaverés, korhű szerszámok,

Fotó: Buza Dániel

hagyományos reggeli, stb. Ezeket a szempontokat a csapatok írásban korábban megkapták.

A főzőknél szintén a hagyományokat értékelték, mert hozott anyagból, hagyományos fűszerekkel, hagyományos tüzeléssel kellett remekelni.

Míg az aratás folyt a táblákon, a nézőket, a vendégeket különböző kiállítások várták. A tájházban hagyományos aratási eszközök kiállítása volt. A Polgármesteri Hivatalban pedig "Életképek a tanyavilágból" gobelin, festmény és fafaragó kiállítás volt a boldogháziak munkájából. A strand területén a kézműves sátrakban különböző foglalkozásokat mutattunk be, és a régimódi játékok versenyével igyekeztünk a jelenlévőket szórakoztatni. A gyerekek ugráló sátorban, a trambulínon vezethették le fölösleges energiájukat.

Az aratás befejezésével került sor az ebédelésre. Voltak, akik saját főztjüket ették (amit korábban a zsűri minősített), másoknak a Vágó BT. biztosította az ebédet, illetve a vendéglátást. Az ebéd végeztével - míg a zsűri végezte munkáját - a népes vendégsereget folklór műsorral szórakoztattuk. A résztvevőket Bóta Mizsei Ilona hívta színpadra, és ismertette a fellépők eddigi munkáját, sikerét. Énekkel, táncal lépett fel a kunszentmártoni Városi Nőklub, majd Balla János nótacsokorral jelezte a jászberényiek részvételét. A kunhegyesi Búzavirág Együttes is aratódalokat adott elő, de a kunmadarasi Öszirózsa Együttes műsora is tapsot érdemelt. A Jánoshidai Asszonykórus is hagyományaihoz híven adta elő műsorát. A műsort a kisújszállási Angyal Ferenc citera műsora zárta. Ezután a helyi Árvalányhaj Táncegyüttes fergeteges műsora következett.

Az eredményhirdetésre vártuk Gráf József FVM miniszter urat, aki vállalta a fővédnökséget és a részvételt a rendezvényen, de két nappal előtte - más fontosabb dologra hivatkozva - a részvételt lemondta. Az aratókat köszöntő levelét Dalmadi Renáta olvasta fel.

Az eredményhirdetésre érkező vendégek között üdvözölte Járvás István országgyűlési képviselőt, Vass Lajos jászkapitányt, akik köszöntötték az aratóverseny résztvevőit, valamint Váradi Csaba TESZÖV titkárt, Kiss Róbert FVM Megyei Mezőgazdasági Hivatal vezetőjét, és mindazokat, akik reggel óta kitarattak. Ezután Simai János nagyunkapitány a zsűri elnöke ismertette a zsűri döntését. A helyezések a következőképpen alakultak:

- I. **Jászboldogháza Felnőtt csapat** (Tagjai: Fózer Tibor, Fózer Tiborné, Baranyi Sándorné, Oláh Béláné, Bajor István.
- II. **Kunhegyesi Süvöltők**

III. Haleszi kislányok

A győztesek oklevelet és vizeskorsót kaptak, melyen községünk neve és a helyszín felirata szerepelt. A rangsort a korszok mérete szimbolizálta.

Ezután a különdíjak átadása következett. Valamennyi csapat kapott jutalmat is, így a boldogháziak másik csapata is: a „Jászboldogházi ifik”, melynek tagjai: Háfra Tibor, Sass Elekné, Konkoly Albertné, Sziliczei Zoltánné és Bózsó László.

A jó hangulatú különdíjak osztása után következett a főzőverseny eredményhirdetése. Percz László jászkapitány és zsűriző társai az alábbi szerint döntöttek:

- I. Szappanos és társa – Portelek
- II. Kisújszállási Nyugdijas Klub
- III. Dékány Ferenc

A helyezettek itt is oklevelet és különböző nagyságú élelmiszerral megtöltött kosarakat kaptak.

Része volt még rendezvénynek az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program rajzpályázata, melynek nyertesei: Kerekes Réka, Ménkü Petra és Koncsik Tamás. Díjazva voltak még a rönkhajtó verseny nyertesei, valamint a kötélhúzásban győztes csapatok.

Fábián József
kiskunkapitány

Az aratóversennyel egy időben - a Vöröskereszt szervezésében - önkéntes véradás is volt az egészségügyi sátorban. A részvétel a vöröskeresztes aktivisták szerint elismerésre méltó, hiszen 40 főnél több volt a véradók száma.

A rendezvényt a Gazduramék köszöntője zárta, majd új színfoltként „Vándor gamót” adtuk át a következő aratóversenyt megszervező kerület kapitányának, Fábián József kiskunkapitányának.

Itt zárult az aratóverseny, a rendezvény a falunappal folytatódott, de ez egy másik téma. Én itt köszönöm meg a Szervező Bizottság nevében minden boldogházi lakosnak a hozzáállását, segítségét, részvételét, az aratónap megrendezésében nyújtott segítségért. A véleményt, az észrevételt, a kritikát mások mondják el, mi úgy érzem, amit vállaltunk megtettük.

Nagy Albert
jászkapitány

Csendélet

Fotó: Babinyecz J.

jaszboldoghaza.hu

Fotó: Babinyecz János

Harmadszorra is a dobogón....

Beszélgetés a Baranyi és a Fózér házaspárral

A kiskunfélegyházi első, a kunmadarasi harmadik helyezést után ismét első helyen végzett a jászboldogházi csapat az V. kézi aratóversenyen. Az olvasók nevében is szívből gratulálok a szép eredményhez!

- Hogyan emlékeztek az első megmérettetésre?

Baranyi Sándorné Marika: Nem is a verseny jelentett számomra izgalmat, hanem a rákészülés. Amikor Nagy Albert négy évvel ezelőtt hazajött egy kézi aratóversenyéről azzal a szándékkal, hogy Boldogházának is részt kell venni a következő versenyen, kinek is szólhattott volna, mint a szomszédjának Fózér Tibinek és nekem, mint volt osztálytársának. Át kellett újra gondolni a régi hagyományokat.

Fózér Tibor: A nyugdíjas klubban is felvetettük a témát, és mindenki nagy lelkesedéssel fogadta. A csapat összeállítása volt a következő feladat. Mi, a feleséggel szívesen vállaltuk, hiszen a munka szeretete családi örökség. Már kisgyermek kortól kinn voltunk minden munkánál, és tanítottak bennünket az öregek.

Baranyi Sándor: Elfogadtuk mi is Marikával a felkérést, (akkor négy tagú volt a csapat) hiszen 14 éves koromban már búzát kellett aratnom, mivel a papa kórházba került. Nagyon vékony legény voltam, s bizony két hét után teljesen elfáradtam. De az élet megedzett bennünket!

Baranyiné Marika: Számomra sem a marokszedés volt a legnehezebb feladat, hanem az, hogy méltón képviseljük Boldogházát. Ezért igyekeztem minden helyi aratási szokást összegyűjteni.

A legérdekesebb volt számomra, ahogyan a szalonnát ették. A Bal kéz hüvelyk és mutató ujjával fogták (csipték a szalonna bőrkéjét) a szalonnát, a középső és gyűrűs ujjal a kenyeret, és a kisujj támasztotta a hagymát. A jobb kézben volt a Válik bicska. Természetesen ezt be kellett gyakorolnunk, mivel ez is pontozási lehetőség volt.

Nem állt tőlem távol a ruházat összeállítása sem, hiszem varrónőként dolgoztam valamikor. Tudtam, a ruhának nem csupán rangjelző, hanem erkölcsi, nevelő szerepe is volt. Ezért más ruhát varrtam a gazdaasszonynak (Orcziné Veronkának) és mást az aratóknak. (Mi az aratóversenyen szerepjátékot is játszottunk: volt a csapaton kívül egy szigorú gazdaasszony, s mi a két pár a részes aratók.)

Eloolvastam ehhez a témához Bathó Edit „A jászsági viselet” című könyvét is. Az egyik Jász Világtalálkózón pedig a bőgatyát vettem szem és kézügyre, és meg is varrtam a páromnak a száranként másfél – másfél méter szélességű gatyát.

Fózerné Julika: Az étkek összeállítására is ügyelnünk kellett, mert csak azt díjazta a zsűri, ha a régi hagyományoknak megfelelő ételeket mutattunk be. Így szilkében vittünk szilvalekvárt, köcsögben aludttejet, kerek házikenyeret háziszóttással letakarva, mangalica szalonnát zsírpapírban, házi sajtot, vöröshagymát, kosóban vizet.

Baranyiné Marika: Az aratási szokáshoz is fűződött, hogy a munkát így kezdtük: „Jézus segíts”. Fontos volt, hogy az eszközöknek, a szerszámoknak is hagyományhűnek kellett lenni.

Fózér Tibor: Elengedhetetlen volt, hogy az arató jó, éles kaszával rendelkezzen. Kellott egy jól edzett kalapács, üllő, melyek a kaszaverés eszközei. Ügyelni kellett arra, hogy a kasza ne csipkéződjön a verés során – mert akkor berepedhet -, ne legyen hullámos, és egyenletesen legyen nyújtva az éle.

A jól választott fém ott volt a kaszás oldalán lévő tokmányban. A kasza takarónak is meg volt a szerepe, hiszen nem mindegy hová vágja, tereli a kalászos növényt. A nyélhez is megfelelő szögben, szabályosan kellett beállítani a pengét. Hát ez a titka a kaszálásnak! Persze nemcsak eszköz kell, hanem olyan ember, aki érzi a kaszát. Mint minden sportnál, a kaszálásnál is lényeges a testmozgás. Mint a 80-as éveiben még kaszáló édesapám mondta, a szervezet minden porcikájának egy ritmusban kell mozognia.

- Mit értékelt a zsűri a hagyományápolás mellett az aratóversenyen?

Fózér Tibor: A kaszásnál a tarlóminőségét, s azt, hogy hogyan állt a kalász a „falon”.

Baranyiné Marika: A marokszedőnek is könnyebb volt, ha a kalász szépen, rendben állt. Minden kaszacsapást külön szedtem föl, s azt nézték a tövek egy végben álltak-e.

Fózerné Julika: Az én feladatom volt a kötél csavarása és lefektetése. Az idén könnyű dolgunk volt, mert rozsból készült a kötél, ami megfelelő hosszú és nedvességű volt.

Baranyi Sándor: A versenyeken két évig kötöttem a kévét, majd csomóba raktam, (az idén már Bajor Pista végezte). Az előző versenyeken három csomót raktunk egymás mellé – a hagyomány is az volt -, mivel így a lovaskocsival kevesebbszer kellett megállni. A csomóba rakás után következett a gereblyezés, amire nagyon ügyeltem. A régmúlt emlékei még most is elevenen élnek bennem, amikor az ötvenes évek elején jött az ellenőr, és egy négyzetméteren ellenőrizte az elszórt magok mennyiségét. Ha többet

talált, súlyos büntetést kapott a gazda! El sem hinnék a mai fiatalok, hogy mennyi aljasságot követtek el a parasztemberrel!

Az idén már nem versenyeztem, más feladatot kaptam. Parcellagazda lettem, s én vezettem az aratócsapatokat a parcellákhoz.

Baranyi Sándor

Nyomasztott-e benneteket az a tudat, hogy itthon is szép eredményt várnak tőletek?

Baranyiné Marika: Engem nem, úgy gondoltam, ez egy egész napos szép játék, ahol megmutathatjuk a régi szokásokat.

Fózer Tibor: Minket sem, hiszen tudtuk, hogy ennek a versenynek nem a helyezés a lényege, hanem a hagyományápolás, a közös együttlét öröme. Nem volt vesztes csapat, hiszen nagyon sok különdíj volt. Senki sem ment haza üres kézzel, hála támogatóinknak!

Csapatotok az 1. helyen végzett (csapatagok még: Oláh Béláné és Bajor István), de a szép korszók mellé még különdíjakat is kaptatok!

Baranyiné Marika

Baranyiné Marika: Én a helyi CO-OP áruház és Fábian József kiskunkapitány különdíját kaptam. A párom pedig a korhú öltözékéért és parcellagazda szerepéért kapott elismerést.

Marika! Június végén volt egy beszélgetésünk. Nagyon izgatott voltál, hogy községünk lakói hogyan fogadják ezt a versenyt. Most hogyan látjátok?

Baranyiné Marika: Örülök, hogy felvállaltuk a szervezést, annak még inkább, hogy méltón helytálltunk. Ismét megmutatta Jászboldogháza, hogy nagyobb rendezvényt is sikere-

sen meg tud szervezni!

Fózer Tibor: Boldogháza hírnevét erősítettük és megismertettük a hármaskerületnek (Jászság, Kiskunság, Nagykunság) községünket. Rengetegen voltak kinn, jó volt a helyszín megválasztása, szánvonalasak voltak programjaink. Sok gratulációt kaptunk még telefonon is, hiszen a DUNA és a TRIÓ TV is beszámolt az eredményről. S hogy én hogyan értékelem? Még most is itt, a nappali asztalán van a legújabb I. díj és az oklevél. Sok erőt ad a mindennapokhoz.

Fózer Tibor

Olvásóink nevében is köszönöm a beszélgetést, és nagyon jó egészséget kívánok a Baranyi és a Fózer házaspárnak!

Zrupkó Ferencné

Osztálytalálkozó

1959-2009.

2009. július 4-én egy maroknyi csapat osztálytalálkozóra gyűlt össze. Eredetileg is mindössze 16 fős osztályunk volt. Időközben sajnos már hárman is eltávoztak közülünk, és az égi mezőről figyelték a mi boldog ünneplésünket. Helybeliként már napokkal előbb nagy-nagy lelkesedéssel készültünk eme jelentős napra. Bevásárlás, süteménysütés volt az itteniek feladata, majd szombaton reggel a helyszín előkészítése, és a főzés. Ekkor már Bajor Pista is csatlakozott hozzánk. Nagyon-nagyon vártuk a vendégeket, a vidékről érkezőket. Először egy közös temető látogatást tettünk elhunyt osztálytársainknál és a tanárok és elszármazottak tiszteletére felállított kopjafánál. Ez a kis csoport hangulatát kissé megfagyosította. A találkozó helyszínére visszaérkezéskor Marika néni (Menyhárt Jánosné) megérkezése felvidított mindannyiunkat. A sors úgy hozta, hogy ezen a napon kapta meg tanár néni a gyémánt diplomáját. Először Bata Boriska és Konesik Barbara két csodálatos verssel köszöntötte az egybegyűlteket. Mindannyian nagyon-nagyon örültünk. Gratuláltunk Marika néninek, és üdvözlöttük az időközben vidékről érkezett egybegyűlteket. Az idő előre haladtával már az

ebédelésre került sor. Bata Boriska süteménye és savanyúsága, Bajor Pista pörköltje nagy sikert aratott. A hosszú-hosszú beszélgetés, az örömteli pillanatok késő délutánig tartottak. Tizenegyen voltunk ugyan, hisz Marika néni kívül 10 osztálytársunk volt jelen, de ez a hangulatot kevésbé csorbította. Mi nagyon jól éreztük magunkat, és megfogadtunk, hogy 5 év múlva ismét ugyan itt találkozunk.

*Az osztály nevében:
Orcziné Szőrös Veronika*

Erdélyi kirándulás

„Ott ahol zúg az a négy folyó”
Öt nap Erdélyben

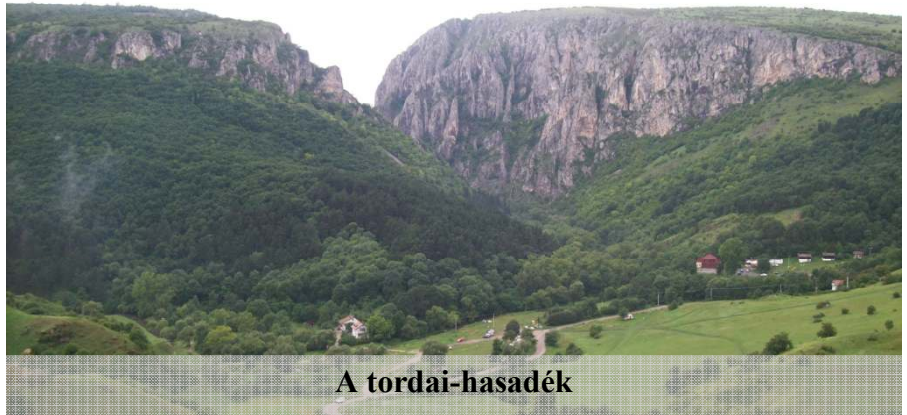
Az Árvalányhaj néptáncsoport „Piros kancsó, piros bor” című előadását többször is megtekinthették a jászboldogháziak. E rendezvények bevételeiből, és egyéb támogatásból sikerült erdélyi kirándulásunkat finanszírozni.

Hetek, hónapok óta tartó megbeszélések, szervezkedések és izgatott várakozások után július 16-án kora reggel útra kelt a csapat, táncosok, szülők, rokonok és barátok. Tudtuk, hogy hosszú lesz az utazás, de miután átléptük a magyar határt, gyorsan telt az idő, ahogy némán bámultuk a zöld mezőket, dombokat, majd a fölénk tornyosuló hegyormokat. Mind egyetértettünk abban, hogy talán még soha nem látunk ilyen gyönyörű tájat. Annál borzasztóbb volt belegondolni, hogy ez a föld valaha hozzánk tartozott.

Ahogy közeledtünk úti célunk, Sinfalva felé, úgy lettünk egyre kíváncsiabbak és türelmetlenebbek. A megérkezés öröme gyorsan feledtette velünk a fáradtságot. Felkészítőnk, Kelemen Péter és családja fogadott minket. Most már igazán együtt volt a csapat.

Még a szülők, hozzátartozók berendezkedtek szállásukon, mi is birtokba vettük szobáinkat egy szép csodálatos hangulatú panzióban. Este a finom vacsora után együtt énekelünk, nótázunk. Azt a hangulatot nem lehet elfelejteni. Másnapra mindenki próbálta úgy, ahogy kipihenni magát, mert sok program várt ránk. Egy kedves és nagy tudású tanító úr, Pista bácsi mutatta be nekünk a környékbeli települések nevezetességeit. Beszámolóit számtalan régi legendával színesítette. Elsőként Torockóra látogattunk el. A Néprajzi múzeumban megcsodálhattuk a régi díszes bútorokat, és a torockói népviseletet. A kisközség utcáin sétálva úgy tűnt, mintha megállt volna az idő évtizedekkel ezelőtt, mintha az egész falu egy hatalmas gyönyörű múzeum lenne. Még a régi állatitató is ott volt a téren.

A festői szépségű Torockó után Torockószentgyörgyre, Pista bácsi szülőfalujába látogattunk el. Majd egy jóval forgalmasabb, modernebb város-

A tordai-hasadék

ba Nagyenyedre kalauzolt el minket. Ellátogattunk abba a református kollégiumba, ahol Pista bácsi tanult, és ahol Jókai Mór is járt. Itt született meg a „A nagyenyedi két fűzfá” című regénye is.

Végül egy érdekes (kissé dermesztő) túrát tettünk a tordai sóbányába. Kicsit fáradtan, de vidáman mentünk vissza a szállásra, ahol az estét közös étkezéssel és énekléssel töltöttük.

A harmadik napon nagyon korán keltünk, mert 3 órás volt az út Szovátaig. Itt elmentünk a Nagymedve tóhoz, ahol meg is fürödtünk. Ennek a tónak az a különlegessége, hogy olyan magas a sótartalma, mint a tengervíznek. 2 méter mély víz felett sem kell úszógumi, mert a sós vízben nem merülünk el. Külön érdekesség, hogy mint minden nap, aznap is kiküldték néhány órára a fürdőzőket a tóból, a só leülepedése érdekében. Erre figyelmeztető csengetéssel hívják fel a fürdőzők

Túra a hegyszorosban

figyelmét, a vízben lubickoló tömeg hangos fűjjongással fejezi ki nemtetszését.

Miután kellemesen felfrissültünk a tó vizében, rövid utazás után kedvünkre válogathattunk a rengeteg ajándék között a korondi vásáron, ahol az árusok több kilométer hosszan kínálták a szebbnél szebb emléktárgyakat. Aznap este már komolyabb feladatot is kaptunk: Felléptünk a szomszédos településen, Várfalván a Néptánc fesztivál gálaestjén.

A negyedik reggelen kicsit borúsabb időre ébredtünk, de egy kiránduláshoz a Tordai hasadékban éppen megfelelt. Lenyűgöző volt a túra: Erdő mélyén, és sziklafal mellett, patakparton és hidaikon át vezetett az ösvény. Nem győztük fényképezni a szebbnél szebb helyeket. Aznap este még fontosabb fellépésünk volt. A sinfalvai Általános Iskolába nemcsak táncokat adtunk elő, de énekeket és tréfás verseket is hallhattak a nézők. Műsorunk után meghívtak minket, táncosokat és kísérőinket egy a tiszteletünkre rendezett vacsorára, ahol a köszöntőket, köszönöket hallgatva, jókedvünkbe már egy kis szomorúság is vegyült ahogy belegondoltunk: utolsó este.....

Aznap éjjel senki nem aludt túl sokat. Próbáltuk minél tovább nyújtani az időt, hogy együtt lehessünk egymással és új barátainkkal.

Hétfőn, hazautazásunk reggelén még várt ránk egy felejthetetlen élmény. A helyiek ajánlották, hogy menjünk le a Csukás-tóhoz, és mi is nagyon kíváncsiak voltunk rá. Haza sem nagyon siettünk. Úgyhogy még a szülők a reg-

gelit készítették, mi elindultunk a falu végén kezdődő úton. Átvágtunk a még harmatos réten, igyekeztünk nem lenézni a Vashídról, és egyre beljebb gyalogoltunk a hegyek közé. Sokadjára csodáltuk meg, milyen változatos a táj. Egy idő után elfogyott a gyalogút, és papuccsal a kézben, mezítláb gyalogoltunk át a hideg, tiszta patakon. A gyönyörű összképet, csak az emberek által eldobált szemét látványa törte meg, - fájdalmas ellentét - . Péter bácsi, aki útközben csatlakozott hozzánk, nevetve biztatott bennünket, hogy nem baj, hogy hideg a víz, majd megszokjuk. A Csukás-tó tulajdonképpen annak a kis folyónak a medre volt, amelyik lépcsőzetes, sziklapárányokról, apró vízesések formájában zúdult le, hogy patak-ként folytassa az útját. A vállalkozóbb szelleműek a szikláról ugráltak a vízbe, néhányan egyre feljebb kapaszkodtunk a kőpárányon a vízesés mentén. Nem tudtunk betelni ezzel a mesébe illő hellyel. Legszívesebben egész nap ott maradtunk volna. Az izgalmaknak azért még nem volt vége. Rövidebb úton akartunk vissza jutni a faluba, mégpedig úgy, hogy keresztülgázolunk az Aranyos patakon. Megfogtuk egymás kezét, egyetlen hosszú láncként kapaszkodtunk össze 16-an, így voltunk olyan szélesek, mint a folyó. Lassan, bizonytalanul botladoztunk, bár a víz legfeljebb csak derékig ért, de a sodrás erős volt. Mikor szerencsésen átértünk a túlpartra, szerintem mindenki érzett magában egy kis büszkeséget is.

A kalandos délelőtt után már csak a búcsúzkodás maradt. Elkészöntünk a Kelemen családtól, nem feledkezve meg Károly bácsiról, aki lenyűgözött bennünket saját kezűleg faragott búto-

Füüdözés a csukásnál

raival, azzal, ahogy gitározott, kongázott, bölcsességét és kedvességét az előzőeknél is jobban csodáltunk. Elbúcsúztunk helybeli ismerőseinktől, reménykedve, hogy minél előbb újra találkozunk.

Azután felültünk a buszra, és elindultunk hazafelé. Meg voltunk döbbenve, hogy hogyan telhetett el ennyire gyorsan ez az öt nap. Egymás szavába vágva idéztük fel az elmúlt napok emlékezetes pillanatait, mert ilyenek voltak bőven! Nem győztük elégszer újra végig nézni a több száz fényképet, és tudtuk hetekig, hónapokig, évekig emlegetni fogjuk ezt az utazást.....

Mindannyiunk nevében szeretnék köszönetet mondani a sinfalviaknak a vendégszeretetért, amivel minket fogadtak. Pista bácsinak a sokszínű idegenvezetésért, Péter bácsinak, Márti néninek és Károly bácsinak a szervezésért, a hangulatos estékért és a csodálatos kirándulásokért! Az Unitárius Egyházközösségnek a részünkre megrendezett vacsoráért, a szomszéd Annuska néninek a frissen sültött házi kenyérért, Gizike néninek és a többieknek a finom kürtöskalácsért és a szükséges zöldség és krumpli ellátmányért. Köszönünk mindent azoknak a szülőknek, akik ott voltak velünk, és mindenkinek, akik bármilyen módon hozzájárultak ehhez a csodálatos, felejthetetlen kirándulásunkhoz. Bizom abban, hogy lesz alkalmunk ezt megismételni!

*Koncsik Barbara
az Árvalányhaj Néptáncgyűttes tagja,
közéiskolai tanuló*

Kilátás a hegyekre

„Szabadítsuk ki!”

Falusi utcakép

„BOLDOGHÁZÁN ITTHON”

Joó Kovács Balázs nevét hallva mindenkinek rögtön a polgárőrség jut eszébe, hiszen élete összefonódik az egyesület életével. Feleségét, Anikót az önkormányzati munka kapcsán ismerik az itt élők. Ez alkalommal őket kérdeztem, arról, hogyan s mikor költöztek Boldogházára, hogyan érzik itt magukat?

Balázs: Anyai ágon Jánoshidához kötődtem, gyerekkoromban sokat nyaraltam ott, és per-se bejártuk a környéket.

Anikó: Igaz, én pesti születésű vagyok, de családi kapcsolatok révén én is sokat voltam a Jászságnak ezen a részén, mert az apai rokonság Jásztelken élt és él mai is. Gyakran nyaraltam náluk, de még a gyerekeink is.

Balázs: Mindig kötődtem ide lelkiileg. Családi kapcsolat révén kerültem vissza a környékre, erre a boldogházi ingatlanra építhettünk házat. Előtte Budapesten éltünk.

Anikó: Nóri 1 éves volt, mikor ide költöztünk. Aztán megszületett Balázs, és a gyés lejártakor pályázatot hirdetett az önkormányzat és így sikerült elhelyezkedtem a Polgármesteri Hivatalban. Balázs sokáig ingázott még.

Balázs: A rendőrség állományában dolgoztam Budapesten, majd Szolnokon, és 1995-ben lettem itt Jászboldogházán körzeti megbízott. Nagyon örültem a helybeli lehetőségnek.

A házaspár hamarosan bekapcsolódott a közösség életébe, rendezvények aktív tagjai, később szervezői lettek.

Balázs: Nem vagyunk befele forduló emberek. Valóban szívesen bekapcsolódtunk a közösségi életbe. Anikó kezdetben az iskolai események segítőtje volt, de az iskolához kapcsolódva például az iskolában működő Boldogházi Gyermekért Alapítvány alapító tagjai vagyunk.

A közösségért végzett munka kapcsán gyorsan ráterelődik a szó

a polgárőrségre, amelynek szintén alapító tagja volt Balázs. A helyi Polgárőr Egyesület nagyon hatékonyan működik. A településen élők nyugalma, biztonsága érdekében sokat tesznek az egyesület tagjai. Az egyesület vezetője, mozgatórugója Balázs, akinek lelkiismeretes, odaadó munkáját az önkormányzat ebben az évben „Jászboldogháza Községért” díj adományozásával ismerte el és köszönte meg.

Balázs: Egy ilyen elismerés megtiszteltetés mindenképpen, mert kívülről jön és valóban az elvégzett munka jutalma. Köszönöm azoknak, akik méltónak találtak erre a kitüntetésre. Sokat jelent abból a szempontból is, hogy fontos amit végzek és erőt ad a továbbiakhoz.

Rendőrként sok mindent megtapasztaltam, mennyi negatív hatás éri az embereket. A polgárőrség az önvédelem törvényes lehetőségét kínálta a falu, a közösség számára. A szervezés során megkerestem az önkormányzat vezetőjét, Matók Istvánt, aki jónak találta az ötletet és elkezdtük szervezni. 17 fővel indult, és hogy a megfelelő emberekkel kezdtük, bizonyítja az is, hogy az alapító tagokból csak elhalálozás vagy elköltözés miatt hiányoznak.

Jelenlegi taglétszámunk 70 fő. Sok elismerést kapott az egyesület, 2007-ben elnyerte az „Év Polgárőr Egyesülete” címet, tagjaink közül sokan az Év Polgárőre cím és egyéb elismerések birtokosai.

A munkánknak a közösség látja hasznát. Igaz, talpon-sarkon kell lenni folyamatosan, sokszor családi ebéd mellől kell felállni, de ha szólnak, mindig megyek. A szervezőmunka mellett a szolgálatokból is kiveszem a részem. Az ország vezetése részéről is nagyobb már a támogatottsága a polgárőrségnek, mint kezdetekben. Mostanra már nemcsak lehetőség, de törvényes

eszköze az önvédelemnek.

A tagok egyéni elhivatottságára, jó szándékára lehet számítani, s mivel önkéntes, így a szervezése is másképp működik. Fontos az emberek képzése is, hogy minél szélesebb látókörűek legyenek ezen a területen. Én magam is tovább képeztem magam, önszorgalomból megszereztem a felsőfokú Biztonsági Szervező Szakképesítést és középfokú Tűzvédelmi Szakvizsgát.

Balázs elhivatottságát bizonyítja az is, amilyen lelkesen beszél a polgárőrségi életről. Felidézett néhány eredményes „akciót”: hogyan fogták fülön az iskolakonyhai betörőt, miként akadályozták meg bolti betörést vagy éppen, mi módon sikerült elcsípni bicikli tolvajokat.

Balázs: A feleségem kezdettől fogva támogató, kiegyensúlyozott családi háttérrel teremtett, és ezt csak így lehet csinálni, mint ahogy bármi mást. Kezdetől fogva részese volt a munkának, egyesületi tag pedig 1998-ban lett.

S az, hogy a szülők elkötelezettsége „megfertőzte” a családot, a gyerekek jövőbeli életútja is bizonyítja: Anikó a rendőrségi hivatást választotta, Budapesten dolgozik és 3 diploma megszerzése után is még a továbbtanulást tervezi. Balázs fiuk is rendőrnek készül. Nóri pedig épp esti szolgálatra készült édesapjával.

Balázs: Igaz, lassan mindenki kirepül a családi fészekből, de mindig örömmel jönnek haza. Szívesen fogadják az itthoni híreket és jó hallani tőlük: „Megyünk haza Boldogházára!”

„A világon mindig az a legszébb, ahol valamikor otthon voltunk.” – jutott eszembe Wass Albert gondolata a családdal való beszélgetés kapcsán. Kívánunk Balásznak és családjának jó egészséget, sok – sok vidám családi együttlétet, ITTHON BOLDOGHÁZÁN!

Bóta Mizsei Ilona

Hogy tetszik lenni?

Hogy tetszik lenni?

– kérdeztem az iskolánkban hosszú éveken át tanító pedagógus házaspárt Bazsó Ernő, volt iskolaigazgatót és feleségét, Bazsó Erőné Erzsike nénit.

Településünk szinte valamennyi lakója jól ismeri őket, hiszen 1967. augusztusa óta itt élnek Boldogházán. A fiatal tanár házaspárt szeretettel fogadták az itt élők. Ők is hálás szívvel gondolnak vissza a falu akkori vezetőire, köztük Nagy Bandi bácsira, aki maximális segítséget nyújtott a letelepedésben, kezdetben a szolgálati lakás biztosításával, majd a családi ház építéskor a telek kiválasztásában is. Örömmel jöttek ide, amit azóta sem bántak meg. Már mindketten nyugdíjasok, Erzsike néni 10 éve, Ernő bácsi 2002 óta. A beszélgetés során összekapcsolódott a múlt és jelen, felidéztek régi élmények és szó esett a csendes hétköznapokról.

Bazsó Ernő: Amikor idekerültünk Tiszaföldvállról, ami már nem első munkahelyem volt, rögtön osztályfőnök lettem a 8. osztályban. Az akkori nyolcadikosok Konkolyiné Babuék Pappné Marikáké voltak (később kollégák). 1973-tól lettem iskolaigazgató.

Elmondhatom, hogy több nemzedéket tanítottam. 1973-ig működött a Dolgozók Esti Iskolája, és akiket ott tanítottam legtöbbszörnek később idejárt a gyermeke, de még az unokája is.

Bazsó Erőné: Mindig jól éreztük magunkat itt Boldogházán és már régebben eldöntöttük, hogyha már majd a munka nem is köt bennünket ide, akkor is itt maradunk.

Bazsó Ernő: Meggyökeresedtünk itt.

Bazsó Erőné: A faluban bárhová megyünk: a boltba, postára, a vasútállomásra, szinte mindenhol volt diákjaink dolgoznak, akik keresztnévünkön szólítanak. Ez a személyes kapcsolat nagyon jó.

Bazsó Ernő: Kedvesek az emberek. Néha még idősebb emberekkel való találkozások is előfordul, hogy nem tudok előre köszönni, mert megelőznek. Még most is sokan megállítanak, s mondják: kár hogy már nem tanítok. Megbecsülnek az emberek. S ez jóleső érzéssel tölt el.

Bazsó Erőné: Becsülöm a boldogházi emberekben, szülőkkben azt, hogy mindig felelősségteljesen figyeltek a gyermekeik felszerelésére, minden meg legyen, ami szükséges. Értekezleteken több kolléga is panaszkodott, hogy nincs a gyerekeknek ceruzája, munkafüzete. Itt még a segédanyagokat is beszerezték a szülők.

Arról is kérdeztem a pedagógus házaspárt, hogy a dolgoz,

aktív iskolai élet után hogyan szokták meg a csendesebb mindennapokat?

Bazsó Erőné: Kezdetben nagyon szokatlan volt. Főként addig volt rosszabb, még a férjem dolgozni járt én meg már nem. Persze aztán az ember elfogadja a helyzetet. Volt mikor például szünet ideje alatt mentem el az iskola mellett, hallottam a gyermekzsivajt, és én nem voltam részese mindennek, az nagyon furcsa érzés volt. Kezdetben, sőt még mostanában is gyakran álmodtam az iskolával.

Bazsó Ernő: Én a napokban is álmodtam: azt hiszem értekezletre készültünk, sok ember volt egy nagy teremben. Még most is szívesen tanítanék! Na persze az adminisztráció, papírmunka, értekezletek nélkül, csak a tanítás, napi 1-2 óra. Igaz, nem szakadtam el a tanítástól teljesen. Szívesen korrepetálok matematikából. A tanítás örömet élvezem, a tudás átadását, meg felidézem a régi tanulmányaimat!

Bazsó Erőné: Jó volt látni a gyerekeken, hogy nyílik az értelmük, látszódott a szemükön a tudás, akkor mindig megszüpültek a gyerekek!

Most csendesebb, nyugodtabb életet élünk: a házimunka, a kert. Örömmel leljük a kertben. Sokat olvasunk: világljáró utakról, kertészetéről. Gyakran jönnek az unokák, ők is egyre nagyobbak, ügyesebbek, nyílik az értelmük. Társas játékozunk velük, de már közösen rejtvényt is fejtettünk!

Bazsó Ernő: Szerencsére nem vagyunk a tévé rabjai. Hobbinak a rejtvényfejtés, meg hát a kert. Ha már 4 napig esik az eső, alig várom, hogy kimehessek újra a kertbe. Fogom a kapát, és csak úgy sétálgatok.

Bazsó Erőné: Nyári esténként kiülünk a teraszra, beszélgetünk. Élvezzük a vidéki kert hangulatát, hallgatjuk a békák brekegését.

A beszélgetés során vendéglátóim jókedvűen idézték fel dolgozatjavítási, dolgozat kiosztási szokásaikat és ennek kapcsán bennem is felidéztek a régi matematika, fizika, biológia, földrajz órák. A tantárgy tanítóit akkor következetes és igazságos tanárnak tartottam és most felnőttként látom munkájuk mögött a pontosságot, precizséget, lelkiismeretességet, a pedagógusi pálya iránt mindvégig elkötelezettséget, hivatásszeretetet. Joggal megbecsült emberek!

Magam és az olvasók nevében kívánok mindkettőjüknek erőt, jó egészséget! Hosszú éveken élvezzék a kerti munka és annak gyümölcseinek örömet, és unokáik körében sok-sok boldog pillanatot!

Bóta Mizsei Ilona

Vidékiek tollából

Az újság lapján keresztül szeretnék köszönetet mondani a jászboldogházi Nyugdíjas Egyesület minden tagjának a nagyon szíves vendéglátásért. A finom birkapörkölt, a sokféle ízes sütemény, kávé, az asztalok melletti nótázgatás egy kellemes kapcsolódás volt valamennyiünk számára 2009. július 25-én, szombaton.

Üdvözlettel: Fehér Pálné
A jánoshidai Nyugdíjas Klub tagja

Az én hobbim a kerékpározás!

Az újság szerkesztőségétől kerestek meg azzal, hogy írjak pár mondatot a kerékpárról, kerékpározásról. Tulajdonképpen itt a faluban is mindenki tekeri – ki csak a boltba, kocsmába – egy-két „elvetemült” még a határba is kimerészkedik.

Hogy mégis rám esett a választás, az azért lehet, mert én más falvak, városok, mezőségek, dombvidékek útjait is koptatom. Álmodozással kezdődött, mint minden nagy elhatározás az ember életében. Otthonról látni lehet a Mátrát, és annak csúcsát, a Kékestetőt. Nagyon vonzott a csúcs, tudtam fel kell mennem oda. Másodmagammal egy nagyon rossz biciklivel sikeresen felértem 17-18 évesen. Azóta is minden évben 1-2 alkalommal felmegyek oda-vissza, megállás nélkül. De a legelső alkalom meghatározó volt, és tudtam „ez örökké fogva tart”. Aztán jöttek sorban az utak „minél meszezszebbre, minél magasabbra” – ez volt a jelszó. Elején Kerekes Tóni és Csinger Jancsi voltak a társaim. Sok-sok emlék, ami a részemre vált tekerés közben, megszépíti az életet, és erőt meríthet belőle az ember. Hirtelen pár emlék jut eszembe:

- Ahogy mentünk a tenger felé és éreztük a sós illatot.
- Pozsonyban az autópályára felmentünk. (nagyon elnéztük)
- Szatmári kis faluban úgy eltévedtem, hogy fél óráig bolyongtam.
- Szlovéniában kipróbálhattam 20 %-os emelkedőt.
- Egy éjszakát a bicikli mellett aludtam éhesen, mert pénzt azt nem vittem.

És természetesen a páromat is kerék-

párral kerestem fel udvarlásaim során. (120 km!)

A tájak, emberek, kultúrák megismerése az egyik fele a történetnek. Hogy miért jó mindezt kerékpárral megtenni, azt megpróbálom most kifejtetni.

20 évesen az embernek mérhetetlen nagy a szabadságvágya. Akkor az tettszett, hogy van alattam 10 kg vas, és ezzel bárhová el lehet érni. A biciklis érzi a szembeszelet, közvetlen kapcsolatban van a természet minden egyes rezdülésével, mosolyoghat, köszönhet az embereknek, hallja a madarakat. És jó érzés megérkezni haza, vagy szállásra, elfáradva, megérdemelt pihenését tölteni. Amellett, hogy sok km-t megtesz a biciklis, belül is „utazik”, jobban megismeri önmagát. Nahát nekem ez a filozófiám, nekem bejött. És, hogy másnak bejön-e.....?

Azért vannak buktatók is, ne felejtjük el. Az autósforgalom nagy, az utak rosszak, a bicikli nincs jól beállítva,

nagyon kényelmetlen (hátfájós, feltöri a hátsót). Egy-két tanácsot azért adhatok, illetve elmondom, hogy kerüljük el a kellemetlenségeket. 35 évesen már én is „lenyugodtam”, viszont évente a párommal egy hosszabb útra vállalkozunk. Ez úgy néz ki, hogy van egy tájegység (pl. Szatmár-Bereg), oda vonattal elvisszük a drótszamarakat – ezáltal a forgalmas részt elkerüljük – és ott mellékutakon szépen, kényelmesen vándor, vagy csillagtúra szerűen bejárnak azt a részt. Illetve nyáron késő délután Újszilvás – Farnos környékén teszünk egy kört a társakkal. (Gömöri Peti, Kerekes Dani). Szívesen várunk mindenkit 1-2 óra tekerésre. Örömmel hallom, hogy a faluban vannak, akik terepbicikliznek, és járnak a hegyekbe is. Ha már szót kaptam, szeretném megragadni az alkalmat, hogy az egyik legjobb barátomról írjak. Matók Attiláról van szó, kiről kevesen tudják, hogy ő annak idején indult országos duatlonversenyen (futás-kerékpár), ahol nagyon szép részeredményeket ért el. Többszörös marathoni teljesítő, és indult a Bécs-Budapest Szupermaraton váltójában is. Több, mint 20 éve rendületlenül, eredményeivel nem kérkedve rója a km-eket. Sokat köszönhetek neki.

Itt mondom zárszóként el, hogy a munkában végzett testmozgás egyoldalú, és nem elégséges. Valamit még csinálni kell. Mindegy mi az, akár Norbi torna is lehet.

100 éve Móríczt azt mondta: „Gyalogolni jól”. Ha megengedik én is mondom valamit: Kerékpározni jól! Köszönöm a lehetőséget, viszlát az utakon!

Berkó Árpád

Számítógépes képzés

A KIHOP 2008 kódjelű nyertes eMagyarország Pont kínálta pályázat keretében belül lehetőség nyílt arra, hogy az érdeklődő lakosságnak alapokat bemutató számítógépes képzést biztosíthassunk. A képzés alatt megismertetjük a hallgatókat többek között pl.

A képzés jellemzői:

- hogyan kell a windows operációs rendszert felhasználó szinten kezelni
- hogyan lehet mappákat létrehozni-törölni-másolni
- hogyan tudnak az interneten böngészni, szükség szerint ügyeiket elektronikus úton is intézni
- létrehozni saját postafiókot vagy elküldeni egy elektronikus levelet
- hogyan tudnak megformázni egy szöveget (pl. levelet) a "Microsoft Word" szövegszerkesztő segítségével

- a célcsoport az a lakos, aki szükségét érzi, hogy az alapokat elsajátítsa
- korhatár kötöttség nélkül bárki jelentkezhet (bár főként a középkorú és/vagy a nyugdíjas, aktív korosztály a fő célcsoport)
- maximum 6-8 fős csoportokban zajlanak majd az órák, kevesebb elméleti, döntően gép előtti gyakorlati elemekkel
- időbeosztás: délután és/vagy délelőttönként a jelentkezők összetételét és elfoglaltságát is figyelembe véve
- kb. 4 héten keresztül, heti bontásban, 60 perces órák, augusztustól legkésőbb szeptember 26-ig (ami az utolsó óra időpontja)
- a képzés helye: Polgármesteri Hivatal Jászboldogháza
- a képzés díja: jászboldogházi lakosoknak térítésmentes
- jelentkezés és további infó: ifj. Pap Béla- pályázatúró: 57-460-011, e-pont@jaszboldoghaza.hu, Pmh. első emelet- ePont

Könyvtári Hírek!

- A Verseggy Ferenc Megyei Könyvtár és Művelődési Intézet versillusztráló pályázatán (Gazdag Erzszi: Üveggolyó című verse) iskolánkból 51 gyermek vett részt. A rajzokból készült kiállítás a könyvtárban megtekinthető. Három tanuló könyvjutalomban részesült: Baranyi Fanni és Molnár Éva III. helyezést értek el, Gróman Levente különdíjas lett.
- A Külügyminisztérium által meghirdetett „A közkönyvtárak uniós programjának 2009. évi támogatása” tárgyban benyújtott pályázaton a könyvtár 100 000Ft-ot nyert. Az összeget Európai Unióval kapcsolatos rendezvény-szervezésre és könyvek vásárlására használjuk fel.
- Köszönet azoknak az olvasóknak, akik a költözés miatt otthonukban maradt könyveket visszahozták. Az ilyen könyveket továbbra is visszavárom. A könyvtár rendezése során selejtezésre került könyvekből szeptembertől vásárolni lehet.

Könyvtárunk csatlakozik az Országos Nagy Könyvtári Napok rendezvénytársasághoz, melynek keretében október 11-én Könyves Vasárnapot tartunk.

Pappné Turóczy Henrietta

A községi könyvtár nyitva tartása

Kedd	8-12-ig 14- 16-ig
Szerda	8-12-ig
Csütörtökön	8-12-ig 14-16-ig

Ausztus 20-ai tűzeset

Augusztus 20-án 15:30-kor érkezett a jelzés, hogy lángol a Vezér utca végén lévő Almási tanya tetőszerkezete. Önkéntes tűzoltóink azonnal a helyszínre siettek, és a tüzet megfékeztek, így a jászberényieknek már csak az utómunkák maradtak.

Tűzoltóinknak így telt az augusztus 20-ai ünnep délutánja.

KÖZSÉGI SPORTÉLET

Jászboldogháza csapata a Jászság Kunság oda visszavágó során kivívta a Megyei III. osztály abszolút bajnoki címét.

Tiszajenő – Jászboldogháza 3 – 3 Félidő: 2 - 0

Jászboldogháza-Tiszajenő 1 - 1 Félidő: 0 - 1

A szövetség egy aranyéremmel, egy garnitúra mezzel valamint kupával ismerte el elsőségünket gratulációval közepette Urbán Atila személyében.

De az út eléggé rögös volt, voltak percek mikor nagyon messze álltunk a győzelemhez és a szerencse is kellett hogy ezt a szép eredményt elérjük.

Tiszajenő magasabban jegyzett futballcsapat hírére kelve az Interneten Boldogházát 3-4 góllal alázzák ezek voltak olvashatóak, de részünkről nem kívántuk véleményezni.

Bodor Máté csak annyit válaszolt majd a pályán eldől.

Az első meccsen Tiszajenő otthonában, a félidőben mi irányítottunk de védelmi hiba következtében a hazaiak gyorsan berámoltak kettőt így nyugodtan vonultak pihenni mondván

már csak kettőt kell rúgni.

A második részben próbáltuk erőltetni a támadásainkat de sorra elakadtak az idő fogyott, már egy gól is jó lett volna de sehogy sem sikerült, az ellenfél játékosai viszont megoldotta problémáinkat, a kitörő Pilisit tizenhatoson belül buktatta 11-hez jutottunk, amit természetesen sikerült értékesítenünk.

Ettől fogva az ellenfél teljesen elfelejtett futbalozni csak veszekedtek és vagdosták a labdát amerre álltak, kiegyenlítettünk 13 perc volt hátra az ellenfél edzője is beállt serkentő hatású mondatát idézem, törjenek a csontok, szakadjanak a

szalagok.

Két percen belül óriási helyzetet hagyott ki ellenfelünk edzője 4 méterről kapusunkba lőtte a labdát talán ez volt a meccs kulcspontja, de két perccel a vége előtt Vári remek góljának köszönhetően megszereztük a vezetést majd az utolsó utáni percben ki is engedték, az ellenfél szabadrúgást követően fejrel egyenlített a bíró azonnal le is fújta a mérkőzést.

Jászboldogházi visszavágón ugyan olyan parázs meccset vívtunk bár fordulatokban nem volt olyan gazdag, mint az első mérkőzés.

Az ellenfél győzelemre játszott meg akarta nyerni a találkozót, hiszen nehezen emésztették meg otthoni bakijukat, amit saját nézősége előtt elpuskázott.

Az első félidőben kiegyenlített játék folyt de egy apró figyelmetlenség következtében az ellenfél betalált a kapunkba és megszerezte a vezetést.

A szünet után mindent egy lapra tévé folyamatosan támadunk az ellenfél a kapuja elé szorult vigyázni kellett a kontrákra, még egy kapott gól eldöntötte volna a találkozót, a nagy nyomás meghozta a várt eredményt egy kavarodás után Juhász Gábor bekötötte a labdát a gólvonalon túlra.

A gól természetesen megtörte ellenfelünket, amely a hátralévő időben sem, iramban sem gólokban nem gazdagodott.

Így Jászboldogháza megérdemelten lett bajnok bár meg kell jegyezni egyik csapat sem tudta legyőzni a másikat idegenben lőtt több góllal, végeztünk az első helyen.

Tisztelettel: Túróczi Béla

Receptajánló

Unokáim kedvenc ételei.....

Nagy Istvánné, Ilonka néni tíz évet dolgozott az iskola-konyhán. Búcsúra együtt volt a népes család, és igyekezett mindenki – de főleg az unokák kedvére főzni. Most olvasóinknak árulja el a fiatalok legkedvesebb ételeit.

Tyúkhúsleves csigatésztaival és májgombóccal

Hozzávalók:

1 egész tyúk feldarabolva, 3 petrezselyem gyökér, 3 sárgarépa, 1 rózska karfiol, ¼ kis káposzta, ¼ gumó zeller, ¼ gumó karalábé, 1 vöröshagyma, 1 paprika, 1 csipet kömény, 10 db szemes bors, 2 kanál ételízesítő, Sól, bors, ízlés szerint, 1 csomag petrezselyem zöldje

Elkészítése: A tyúkot egy 6 literes fazékba teszem, és felöntöm annyi vízzel, hogy majd a zöltségek is beleférjenek. Ha felforr, leszedem a habját, a karfiol és a petrezselyem zöldje kivételével mindent beleteszek. Kb. 3 óra hosszat nagyon lassan főzöm, - épp, hogy gyöngyözzön – és akkor teszem bele a májgombócot, fél óra múlva pedig a karfiolt és a petrezselyem zöldjét. Ha megpuhult a hús, leszűröm a levest, és csigatésztaival, májgombóccal tálalom.

Májgombóc: ½ kg csirkemájat elkaparom (késfokával), hozzáadok 2 tojást, kisfejt piritott hagymát, kevés friss zöltség zöldjét felaprítva, sót, borsot és annyi zsemlemorzst, hogy keverhető legyen. Minimum 10 percet állni hagyom, és kanállal a levesbe szaggatom.

Csirkepörkölt nokedlivel

2 hagymát zsíron világossárgára piritok, 1 teáskanál piros paprikával megszórom (de a lábast le kell venni a tűzről, nehogy megkeseredjen a paprika). 1 feldarabolt csirkét beleteszek, és fedő alatt párolom, majd felengedem annyi vízzel, hogy ellepje. Sóval, borssal, karikára vágott zöldpaprikával ízesítem. Lassú tűznél puhára főzöm a húst. Nokedlivel tálalom.

Nokedli: ½ kg liszt, 3 tojás, 1 kanál só, víz. A közepes sűrű-

ségű, nem eldolgzott, csak elkavart masszát forró, sós, pici olajos vízbe, aprólyukú szaggatón átengedem. Amikor feljön a tetejére, kiszedem, és hideg vízzel leöblítem. Pici olvasztott zsírt teszek a kiszedett nokedlire, megkavarom, hogy össze ne ragadjon.

Csacsifül

Hozzávalók: 50 dkg liszt, 25 dkg zsír, 2 dkg élesztő, 1 ½ dl tejjől, 1 evőkanál porcukor, csipet só.

Töltelék: 15 dkg őrölt dió lekvárral keverve

Elkészítés: A zsírt habosra keverem, majd belemorzsolom az élesztőt, ezután a lisztet, a tejjőt, a cukrot és a sót. Jól eldolgom, és egy éjszakára hideg helyen pihentetem. Másnap milliméter vastagra nyújtom, nagy pohár szaggatóval kiszúrom. Mindegyikre kenek egy kanál tölteléket, félbehajtvam lassú tűznél világosra sütöm és még meleg vaníliás cukorban megforgatom.

Jó étvágyat kívánok!

Ilonka néni (1995-ben, 70. születésnapján) hét unokájával

Az anyatej nem más, mint egy ingyenes védőoltás! Augusztus 1. – Szoptatás Világnapja

Az édesanyák 90-80%-a képes lenne gyermekét 6 hónapos koráig szoptatni, ezzel szemben a csecsemőknek csak 40-45%-át táplálják anyatejjel Magyarországon, ill. a Jászságban is.

Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 1993-ban nyilvánította augusztus 1-ét, az Anyatej Világnapjává, augusztus első hetét pedig a Szoptatás Világhetévé, hangsúlyozva ezzel Világszerte az anyatej, ill. szoptatás egészségére gyakorolt jelentőségét és a mesterséges tápszerek visszaszorításának célját.

Az anyatej kiemelkedő immunerősítő hatása – az újszülött és csecsemő szervezete nézve – a szakemberek sze-rint tagadhatatlan, de ezen kívül számos előnnyel rendelkezik még: friss, meleg, „steril”, könnyen e-mész-he-tő, kedvezően alakítja a gyermek fogazatát, ingyen van stb. Egy szóval ideális táplálék a csecsemő számára.

A Földön sok csecsemő hal meg azért, mert nem kaphat anyatejet, ugyanis egyetlen tápszer sem pótolja teljes mér-tékben azt. Talán nem csak ezen hírek hallatán, de egyre több családban fontosnak tartják a szoptatást és a 6 hónapos kor végéig kívánatos kizárólagos és igény szerinti anyatejes táplálást.

Hazánkban szigorú törvények rendelkeznek arról, hogy tilos a csecsemőtápszer reklámozása, kiváltképpen a szülés utáni első félévben alkalmazható élelmiszerek tekintetében. Az európai unión belül is határozott döntés van érvényben a cumik,

cumisüvegek reklámozásának kivédése céljából. Ez egy módja az anyatejes táplálás szorgalmazásának.

Egy másik lehetőség, hogy más anyuka tejét (női tejet) vásárolja meg az, akinek nem áll módjában a saját anyatejjel való szoptatás. Komoly vizsgálatok szükségesek az anyatej adásához, ill. előírások az anyatejhez va-ló hozzájutáshoz. Az elmúlt év végén kormányrendeletben szabályozták, miszerint az anyatejet a-do-má-nyo-zó nők térítésmentesen vehetik igénybe az anyatej adományozás feltételeként meghatározott szűrővizsgálatokat. Korábban ezek a vizsgálatok több ezer forint kiadást jelentettek az anyatejadóknak.

Sok anya ódzkodik a szoptatástól, féltve melleinek szépségét. Kevesen vesznek arról tudomást, hogy az em-lő-rák kiszorításában is pozitív hatású a szoptatás,- azaz aki minél tovább szoptat, annál a hölgnél lényegesen kisebb az esélye a daganatos betegség előfordulásának.

A szoptatás sikeressége, nagymértékben az anya önbizalmán, önértékelésén múlik. A szoptatás egy ter-mé-sze-tes folyamat, melyre már a várandósság idején felkészítik a védőnők a kismamákat. Ha az édesanya bi-zony-ta-lan, nem mindegy, hogy mennyire szakavatottan segít a védőnő. A védőnők folyamatosan továbbképzéseken vesznek részt, ill. önképzéssel bővítik a tudásukat, mert fontos, hogy a lehető leghatásosabban, személyre szólóan tudjanak segíteni az anyának és a családnak.

Az anyatejes táplálás esélyegyenlőséget teremthet, hiszen, ha az édesanya tud szoptatni, akkor nem számít, hogy szegényebb körülmények között, vagy jó módban él-e a család.

Hagyományosan augusztus 1-jén az Anyatej Világnapja körüli hetekben, valamennyi járszági településen rendezvényeket szerveznek a védőnői szolgálatok védőnői. Ezek a rendezvényeken előadásokat hallgathatnak, és tanácsokat kérhetnek a születésre és a gyermeknevelésre, táplálásra vonatkozóan az édesanyák és a leendő édesanyák. Beszélgethetnek, találkozhatnak egymással, tapasztalatokat cserélhetnek, segítséget kérhetnek a szakemberektől.

A születés utáni legbékésebb pillanatot a szoptatási időszakok jelentik a csecsemőknek. A szoptatás egy kü-lönleges élmény, mely egy lelki kapocs anya és gyermeke között, mely semmivel ki nem váltható.

Ha Ön újszülött édesanyja, vagy csak szeretne egyszer az lenni, adja meg ezt az örömet gyermekének! Ha Ön férj, nagymama, nagypapa vagy csak szeretne egyszer az lenni,- alakítsa úgy az életét, hogy minél többet tudjon segíteni a szoptató anyának, hogy minél tovább és nyugodt körülmények között tudjon szoptatni!

Ez az igazi ajándék (nem a pénzért megvehető), amire a csecsemős családnak szüksége van.

*dr. Sárközi Mária
Kistérségi tisztifőorvos*

A falugazdász tájékoztatója

Nitrát adatszolgáltatásra kötelezettek figyelmébe

Az 59/2009.(IV.29.) FVM. rendelet szerint a vizek mezőgazdasági eredetű nitrát szennyezésével szembeni védelemhez szükséges cselekvési program részletes szabályairól, valamint az adatszolgáltatás és nyilvántartás rendjéről szóló rendeletben foglaltak szerint kötelesek adatszolgáltatási kötelezettségüknek eleget tenni mindazon gazdálkodók akik:

- nitrát – érzékeny területen mezőgazdasági tevékenységet folytatnak, illetve
- a nem nitrát - érzékeny területen magánszemélyek háztartási igényeit meghaladó mértékben állattartó tevékenységet folytató természetes és jogi személyeknek, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező gazdaságoknak.

A háztartási igényt meg nem haladónak minősül az állattartás, ha baromfi esetében 3 számos állatot, vegyes állattartás esetében az 5 számos állatot nem haladja meg az állomány.

Az adatszolgáltatásra kötelezetteknek az adatszolgáltatást megalapozó folyamatos nyilvántartást kell vezetnie a 4/2004. (I.13.) FVM. rendelet szerinti gazdálkodási napló tápanyag-

gazdálkodásra, trágyázásra, parcellaművelési adatokra, valamint az állattartásra vonatkozó lapjain, vagy ennek megfelelő adattartalommal.

Az adatszolgáltatást gazdálkodási évre (pl. 2008. szeptember 1. – 2009. augusztus 31. közötti időszak) vonatkozásában kell megtenni, a gazdálkodási évet követő december 31-ig a mezőgazdasági tevékenység helye szerinti illetékes talajvédelmi hatóságnak. Szolnok megyei gazdálkodóknak: Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Mezőgazdasági Szakigazgatási Hivatal Növény- és Talajvédelmi Igazgatóság 5000 Szolnok, Vízpart krt. 32.

A kötelezettség teljesítése azért is fontos, mert 2009. évtől a kölcsönös megfeleltetés követelmény rendszere – melynek része a nitrát adatszolgáltatás – a HMKÁ szabályaival együtt a támogatások igénybevételének általános feltételét képezi. Az ellenőrzések során megállapított meg nem felelés a jogszabályokon alapuló szankciók mellett a tárgy évi támogatások százalékos csökkentését is eredményezi.

*Vadkerti Tivadar
falugazdász*

Anyakönyvi hírek:

Házasság

Tóth Zsuzsanna – Ludányi Richárd 2009. 08. 15.

Búcsúzunk

Csirke János (1932-2009.)
 Farkas Imre (1946-2009.)
 Farkas Jánosné (1929-2009.)
 Pap Béláné (1929-2009.)
 Tóth Béla (1928-2009.)

További képek. www.jaszboldoghaza.hu

Boldogházi **HÍREK**

Felelős szerkesztő:

Konkoly Béláné

Szerkesztők: **Turóczi István Zoltánné**

Bóta Mizsei Ilona

Zrupkó Ferencné

Tervezőszerkesztő

Gerhát Károly

Felelős kiadó:

Községi Önkormányzat

Készült:

Polgármesteri Hivatal

Jászboldogháza